

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE MENTOR & THE MASTER

New York Times Bestselling Author

T A R A S U E M E

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

MENTOR VE USTA

İTAATKÂR SERİ ROMANI

TARA SUE ME

Copyright © 2018 by Tara Sue Me

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

Kapak fotoğrafı:

[Depositphotos.com](https://depositphotos.com) Kapak

Tasarımı: Mister Sue Me Editör: P.

Wade

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

Önsöz: Cole

Bölüm 1 Bölüm 2

Bölüm 3 Bölüm 4

Bölüm 5 Bölüm 6

Bölüm 7 Bölüm 8

Bölüm 9 Bölüm

10 Bölüm 11

Bölüm 12 Bölüm

13 Bölüm 14

Sonsöz: Cole

Teşekkür Yazar

Hakkında

Ayrıca yazar: Tara Sue Me

PROLOJE:COLE

GEÇMİŞİ GÖMMENİN EN ZOR YANI, HERKESİN yaşam desteği vermek istiyor.

Artık ikamet etmediğiniz bir ilçede, artık sahip olmadığınız uzak bir arsanın uzak bir köşesinde saklı sırları ortaya çıkarmak söz konusu olduğunda, normun bu olduğunu görüyorum.

Bilmem gerekirdi. Ben araştırmacı bir gazeteciyim. Tehlikeli, utanç verici ve potansiyel olarak hayat değiştirici olarak görülen şeyleri ortaya çıkarmak benim işim. Onları karanlık çukurlarından çıkarıp parlak bir ışık altında ifşa ederken iki kere düşünmüyorum.

Ama tabii ki bunların hepsi başkalarına ait.

Onlar benim sırlarım değil.

Bu benim
geçmişim değil.

Öyle olana
kadar.

COLE'UN BAKIŞLARININ AĞIRLIĞI BİR AN İÇİN ONU

Sasha'nın içindeki farkındalık, sanki ona dokunmuş gibi emindi. Ki dokunmamıştı. Yakında da dokunmayacaktı. Ona zaman tanıyordu. Yaptığı her şeyin kendi kararı olduğundan emin olmak istemesini takdir ediyordu. Ama onun da kendisini her zaman dikkate aldığını fark etmişti.

Son bir yıldır birlikte yaşıyorlardı, hayatının en mutlu yılıydı. En iyi arkadaşı Julie ile birlikte işlettiği çiçekçi dükkânı iyi gidiyordu. Güvenebileceği yakın bir arkadaş çevresi vardı. Ve bir de Cole vardı.

Kalbini tutan ve vücuduna hükmeden adamı en iyi hangi kelimeler tanımlıyordu? Onu her zaman nasıl gülümsettiğini. Onunla nazik bir şekilde ilgilenmesi. Korumasının şiddeti. Kaşının en küçük hareketiyle ona hükmetme yeteneği. Sadece bir bakışıyla vücudunu şarkı söyletmesi.

Geçen yıl boyunca ilişkileri bugünkü haline evrilmişti. Yaşam tarzı içinde olanlar onları Efendi/köle olarak tanımlıyordu. Cole'a geçenlerde söylediğine göre o öyle düşünmüyordu. Onlara bir etiket yapıştırmak kısıtlayıcı ve sınırlayıcıydı ve sanki bir rolü dolduruyormuş ve oynuyormuş gibi hissetmesine neden oluyordu.

Ona boyun eğmesinin bunların hiçbirini olmadığını söyledi. Bunun yerine, ona ve birlikte olmalarına verdiği doğal tepkiydi. Bu nedenle ilişkilerine bir etiket koymayı reddetti. Cole da aynı fikirdeydi ve şimdiye kadar duyduğu en iyi tanımlamayı yaptığını söyledi.

Sonraki birkaç saatini, kadının bu doğal tepkilerini çeşitli zevkli yollarla ortaya çıkararak geçirdi. Kollarının arasında güvende ve mutlu bir şekilde dinlendikten sonra dövme konusunu açtı ve önceki partnerinin sırtında bıraktığı yara izlerini kapatmak için dövme yaptıрма konusundaki düşüncelerini sordu.

İlk aklına gelen Cole oldu. Yara izleri onu rahatsız ediyor muydu? Onun olmadığı zamanları hatırlatıp kıskanmasına mı neden oluyorlardı? Ama varsayımının yanlış olduğu ortaya çıktı. Yara izleri ve onları kimsenin görmesini istemediğı hakkında uzun uzun konuşmuşlardı. Ona söylediğine göre dövme hem yara izlerini kapatacak hem de onu kendisinin olarak işaretleyecekti. Kalıcı olarak.

Ama ne yapacağına kendisinin karar vermesini istiyordu. Bunu bir gece önce konuşmuşlardı ama bugün değil, ta ki birkaç dakika önce ona "hoşuna giden bir şey var mı diye bakması için" bir web sitesi listesi verip bir saat içinde döneceğini söyleyene kadar.

Hem yara izlerini kapatma hem de Cole'un kalıcı izini taşıma fikri hoşuna gitmişti. Tek tereddütü dövmenin tasarımı ve dövme yaptıрма süreciydi. Cole'un listelediğı ilk web sitesine girdi ve potansiyel sanat resimleri dizüstü bilgisayarının ekranını doldurdu. Neredeyse her biri başka bir fikre yol açıyordu.

En çok hangi dövme tasarımını beğendiğine karar vermeye, fikirlerini not etmeye ve birkaçını çizmeye çalışırken zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştı.

Cole onun omzunu okşayarak, "Küçüğüm," dedi.

Fısıldadı ve ona nazikçe dokundu, ama yine de kadın bu rahatsızlıktan dolayı sıçradı.

Cole yumuşak bir kıkırdama çıkardı. "Özür dilerim, seni korkutmak istememiştim ama iki saat oldu."

Öyle miydi?

Artık dizüstü bilgisayar ekranına odaklanmıyordu, öğleden sonra ışığının değiştiğini fark etti. Hangisinin onu daha çok şaşırttığından emin değildi - araştırmasına bu kadar dalmış olması mı yoksa Cole'un onu zamanla bırakmış olması mı? Bu onun yapacağı bir şey değildi.

Normalde, işgal ettiği bir odaya girdiğinde dizlerinin üzerine çökerdi. Ama adam henüz elini omzundan çekmemişti ve o hareket edene kadar sandalyesinden kalkmayı düşünmedi.

"Her şey yolunda mı efendim?" diye sordu, onun yüzünü görememek hoşuna gitmemişti.

"İki saat boyunca aynı pozisyonda oturmana izin vermemin ne kadar ihmalkârca olduğu dışında mı?" Kızın cevap vermesine izin vermedi ama yanına gidip elini uzattı. "Gel hadi. Biraz yürüyelim. Yoksa kaskatı kesilirsin ve buna izin veremeyiz, değil mi?"

Onun elini tuttu ve ayağa kalkmasına yardım etmesine izin verdi. Adamın konuşmak istediğini tahmin etti. Genellikle içeride uzanırlardı ya da ona yalnız uzanmasını söylerdi. Ama yürüyüşe çıkmaya karar vermesi, büyük olasılıkla konuşacak bir şeyleri olduğu anlamına geliyordu.

Koridora adım attıklarında, adam onun yürüyüş ayakkabılarını ve ceketini kapının yanına koyduğunda bu varsayımı daha da olası göründü. Ceket giymesine yardım etti ve

o ayakkabılarını giyerken bekledi. Dışarı çıktıktan sonra bile, o konuşmadan önce arazinin neredeyse yarısını yürüdüler.

"Sen çevrimiçiiken Fritz aradı," dedi.

Fritz sadece eski bir arkadaş ve Cole'un Dom olduğu ilk günlerde ona akıl hocalığı yapan kişi değildi, aynı zamanda Cole'un eski sevgilisi Kate ile birlikte yaşıyordu. Kate New York'un dışında yaşadığı ve Fritz'in ana üssü Berlin'de olduğu için, zamanlarını her iki yer arasında bölüştürüyorlardı. Üç ay burada, üç ay orada gibi bir şey.

"O ve Kate taşınıyor," diye devam etti Cole. "Temelli olarak."

"Gerçekten mi?" diye sordu Sasha. "Kalacak bir yer mi seçtiler? Sadece bir tane mi?"

"Evet ve ister inanın ister inanmayın, Almanya ya da ABD değil." "Vay canına. Nereye gidiyorlar?"

"İskoçya." Cole başını salladı. "Bir harita koyup gözleri bağlı bir şekilde dart mı attılar ne yaptılar bilmiyorum."

"Fritz'i tanıdığım kadarıyla, ki bu senin tanıdığın kadar iyi değil, 'ya da ne' demek zorundayım ama Kate'in göz bağı taktığına bahse girerim."

Cole sert bir kahkaha attı. "Örnek olarak bunu seçmemeliydim ama eminim haklısın. Kesinlikle gözlerini bağlamasına izin vermedi."

Devam etmeden önce birkaç adım daha yürüdüler. "Kate'in evini satışa çıkardılar ve beklenenden daha çabuk satıldı. Daniel, İskoçya'daki evleri hazır olana kadar misafirhanede kalmalarını teklif etti. Fritz Cuma akşamı yemek için müsait olup olmadığımızı sordu. Berlin'de eşyalarını toplarken benim almamı istediği birkaç şey bulduğunu söyledi."

"Onlara gelmelerini söyledin mi?"

"Evet. İkimizin de programını kontrol ettim ve hiçbir şey göremedim." Ona baktı ve her zaman kalbini yerinden oynatan sırtışını takındı. "Şimdi ufaklık, bana şu görüntü aramalarını anlat."

Yürüyüşlerinin geri kalanında gördükleri tasarımlar hakkında konuştular: neleri beğendi, neleri beğenmedi. Keşke not defteri de yanında olsaydı çünkü o zaman ona gösterebilirdi ama bunu eve döndüklerinde yapacaktı.

Eğer dövme yaptırmaya karar verirlerse, karar ona ait olacaktı. Her ne kadar onun isteklerini sormasına değer verse de, seçtiği şey her ne olursa olsun onun rahatlığını anladığından emin olmak istiyordu. Eve döndüklerinde ve antreden içeri adım attıklarında bunu ona söyledi.

"Sasha," dedi, ki bu tuhaftı. Normalde ona 'küçüğüm' diye hitap ederdi.

"Efendim?"

Omuzlarından tuttu ve devam etmeden önce kendisine baktığından emin oldu. "Sırtınızdaki yara izleri bir acı kaynağı oldu, ama bundan daha fazlası, bir utanç kaynağı."

Buna itiraz edemezdi. Tanrım, onu çok iyi tanıyordu.

Parmak eklemlerini kızın elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdi. "Eğer bunu seçtiysen, ki bu senin seçimin olacak, sırtının senin için bir gurur kaynağı olmasını istiyorum. Herhangi bir yerde, herhangi bir şey giyerek ya da hiçbir şey giymeden yürümeni ve geçmişini değil, beni ve benim olduğun gerçeğini düşünmeni istiyorum. Sonsuza kadar."

Böyle konuştuğunda onun bayılmaktan başka bir şey yapmasını nasıl bekleyebilirdi ki? "Ben de bunu istiyorum Cole. Hem de çok."

Nadiren onun adını kullanırdı çünkü herkes kullanırdı ama bazen daha yüksek bir hizmet protokolü kullanmadıkları zamanlarda kullanırdı. Ya da bunun gibi durumlarda onun adını kullanırdı.

Gözleri ateşli bir arzuyla parlıyordu. "Sonsuza dek benim olmak mı istiyorsun?"

"Her şeyden çok."

Onu ezici bir kucaklamayla kendine çekti ve çiğ ve sınırsız bir ihtiyaçla öptü. Sert parmakları saçlarını okşadı ve öpücüğü derinleştirmek için başını eğdi. Ona sarıldı, dokunuşunun onu ilk bir araya geldikleri zamankinden daha fazla tahrik etmesine hayret etti.

Elini kızın kıkına götürdü ve onu ereksiyonuna doğru bastırdı. "Bunu hissediyor musun? Beni ne kadar sertleştirdiğini hissediyor musun? Aletimin her santimini senin içinde olabildiğince derine sokma ihtiyacıyla neredeyse aklımı kaçırmak üzereyim. Hepsini almanı sağlamak için. Ve daha fazla dayanamayacağını düşündüğünde, bir dokunuşla dışarı kaymak için. Ama sadece ne kadar yanıldığını kanıtlamak için daha da sert sokabileyim diye. Ve taşaklarım daracık amının derinliklerine girdiğinde, sikimle sana hükmedeceğim, benden başka hiçbir şey kalmayınca kadar tekrar tekrar içine gireceğim."

Adamın güçlü kolları onu sarmıyor olsaydı, sözlerinin boğuk sesi karşısında itaatkâr bir yapışkan madde birikintisi içinde eriyip yere yığılacaktı. Olduğu gibi yumuşak bir inilti çıkardı ve ona doğru sarktı.

Adam geri çekildi ve kadının gözlerinin içine baktı. Onun gözlerinde arzu, şehvet ve aşkın kışkırtıcı bir bileşimini gördü. "Bu konuda ne düşünüyorsun ufaklık?"

Kalçalarını oynattı ve bunu yaparken ereksiyonuna dokunduğundan emin oldu. "Artık özgürüm, efendim."

Gözleri daha da karardı. "Hazırlan ve on beş dakika içinde benimle merdivenlerin altında buluş."

Vücudu uyarılmayla titreşiyordu. "Evet, efendim."

COLE İSTEDİĞİ ZAMAN EVİN İÇİNDE HAREKET EDERDİ.

Onu duyuyordu. Onun ninja özelliklerini iki ay önce keşfetmişti. Ona yerinde kalmasını emretmiş ve sonra odadan çıkmıştı. Dizleri acıdığı için hareket etmiş ve onun geri döndüğünü duymamıştı. Bu hatayı tekrarlamak istemeyen Sasha, merdivenlerin dibinde diz çöktüğünde hareketsiz kaldı.

Parke zemin, adının sert kısmının hakkını veriyordu. On dakika sonra dizleri ağrımaya başladı. Cole'a odaklandı, onun yüzünü hayal etti ve hareket yardımcı oldu. Çok değil. Dizleri ağrımaya devam etti ama onu odak noktası olarak tutmak her şeyi yapılabilir kılıyordu.

Onun arkasından gelmesini bekliyordu ama yine de elleri omuzlarına dokunduğunda sıçradı.

Kıkırdadı. "Bu sıçrama seni korkuttuğum için mi yoksa ne yapacağım konusunda endişelendiğin için mi?"

Oh, lanet olsun. Onun planlarını hiç düşünmemişti. "Beni korkuttunuz, efendim."

"Endişelenmiyor musun? Sana neden merdivenlerin dibinde beklemeni söylediğimi kendine sordun mu?"

Hayır, bahsetmemiştii ama o bahsettiğinden beri....

Yine de elleri hâlâ omuzlarındaydı ve dokunuşunun onu toprakladığını fark etti. Derin bir nefes aldı. Adam onu zorluyordu. Hem de uzun zamandır yapmadığı kadar ileri. İki derin nefes aldı ve bildiğı şeye odaklandı.

"Bana zarar vereceğinizden hiç endişe etmedim, efendim. Sadece sizi hoşnut etmeyeceğimden. Ve hayır, neden merdivenlerde beklememi istediğınızı sorgulamadım."

Şehvetli omuz masajına devam etti. "Sana zarar vermeyeceğime neden ikna oldun?"

Korku onu tuzağına düşürmek için elinden geleni yaptı ve korkuyu hissetmeyeli çok uzun zaman olduğu için neredeyse onu yakalamasına izin verecekti. Belki yaklaşmadan önce ona odaklandığı için, belki de hala sırtını ve omuzlarını yatıştırdığı için, ama korkunun kök salmasına izin vermedi.

"Bana zarar vermeyeceksin çünkü bana ve diğerlerine sık sık senin her şeyin, kalbin ve en sevdiğin kişi olduğumu söylüyorsun." Sesi titriyordu çünkü kendisini değerli görmüyordu. "Ama bunun ötesinde bir şey var efendim. Yalan söylemediğiniz gerçeğinin ötesinde. Kelimeleri konuşmaktan öte, onları nasıl tekrar tekrar kanıtladığınızdır. Eylemlerinizi onları kanıtlıyor." Gözlerini kapattı. "Şu anda bile elleriniz ve dokunuşunuz size benim değerimi fısıldıyor."

Ense köküne bir öpücük kondurdu ve dudaklarının tenine dokunmasıyla vücudu gevşedi. Tek bir öpücükle yetinmeyip dudaklarını kürek kemikleri boyunca gezdirdi, sıcak nefesi ayrı bir okşayıştı ama daha az tahrik edici değildi. Adamın dudakları ve elleri arasında kadın daha da gevşedi.

"Ayaklarını yere koymayı ve merdivenleri ellerinle sürünerek çıkmanı istiyorum. Uzanabildiğin kadar uzan.

Anladın mı?"

Kasları tekrar gerildi. Evet, onu sık sık yatak odasının ve oyun odasının dışına çıkarıyordu ama merdivenlerde değil. Kendini derin nefesler almaya ve ona odaklanmaya zorladı. Birkaç nefes aldıktan sonra gerginliği azaldı.

"Bu doğru mu efendim?" diye sordu, onun istediği pozisyona geçerek.

Merdiven ayaklıydı ve onun yanına kadar yürüyebilmesini sağlıyordu. Ellerini vücudunun üzerinde gezdirdi, vücudunun hiçbir kısmının gereksiz yere gerilmediğinden emin olmak için onu oraya buraya ayarladı.

"Nasıl, ufaklık?" diye sordu. "Yeterince rahat mı?"

"Uyuyakalmamdan korkacak kadar rahat değilim, efendim."

Kıkırdadı ve arkasına geçmeden önce son bir kez elini sırtında gezdirdi. Adam sessiz kaldı ve kadın onun ninja yeteneklerine lanet okudu.

Sırtından aşağı fırçaladığı deri kuyruklar nefesini kesti. Bugün her şeyi karıştırıyordu. Birincisi, onu yeni bir pozisyona ve yere koymuştu. İkincisi, kızın sırtında nadiren kırbaç kullanıyordu ve kızın önüne geçmesi için hızlı bir yol yoktu. Genellikle elleri başının üzerinde dururdu.

"Sırtına erişebilmem için seni o pozisyona getirdim," dedi. "Ama lanet olsun, kışını görmek bile fikrimi değiştirmeye yetti."

O kadar beklenmedik sert bir tokat attı ki, kız haykırdı. Üç tane daha sert vurdu. "Bir soru sormadığım ya da güvenli bir kelime kullanman gerekmediği sürece başka bir ses çıkarma."

Nefesini içine çekti ve ses çıkarmamaya yemin etti. Gözlerini kapadı ve bir kez daha onu hayal etti. Kırbacın kuyrukları sırtından aşağı doğru indi. Sert değildi. Henüz değil. Sadece hissetmesine yetecek kadar bir güçle.

"Nefes al, ufaklık."

Onun emriyle derin bir nefes aldı, oksijen ciğerlerine dolana kadar ne kadar sığ nefes aldığının farkında değildi.

"Güzel," dedi. "Devam et. Çok derin değil. Sığ değil."

Orada bir yerde bir seks şakası vardı, ama o oraya gitmek üzere değildi. Hele şu anki pozisyonunda. Gülmediğinden emin olmak için yanaklarının içini ısırdı.

Kırbaçlamaya hafif başlamıştı ama şiddeti artırdı ve acı/zevk çizgisine ulaşması uzun sürmedi. Sonra onu orada tuttu. Kırbacı kendisinin bir uzantısı olarak kullanarak, onu sevdiği alt uzay noktasına götürdü.

Adamın onu gönderdiği yerdeki hislere hayret etti. Ne kadar kalmasına izin verecekti? Önemli değildi, nadiren ayrılmak istiyordu, geri dönemeyeceğinden korkuyordu.

"Sasha."

Sesi onun mutluluk bulanıklığını yarıp geçti.

Ama bu sefer farklıydı. Onu geri getirmiyordu. Bu ne anlama geliyordu?

"Konuş benimle, ufaklık." Adamın derin sesi, içinde bulunduğu ortamda yersiz görünüyordu. Yine de cevap vermesini emrediyordu.

"Evet, efendim," dedi ve ince sesinin daha uygun olduğunu düşündü. "Ne renk?"

Hangi renk durma ama yaptığın şeyi sonsuza kadar yapmaya devam et demekti? Onlarda yoktu. Sadece sıkıcı yeşil, sarı ve kırmızı. Bir tane icat etmeliydi ama zaten isimlendirilmişken nasıl bir renk icat edebilirdi ki? Vardı, değil mi?

Duyduğu bir tanesini kullanmalıydı. Böylesi muhtemelen daha iyiydi. Sonuçta, eğer bir renk uydurursa, ne olduğunu bilemezdi. Ama hangisini kullanmalıydı?

"Mavi," diye ağzından kaçırdı.

Dünyanın mutluluğu bir anlığına azaldı ama hemen geri geldi.

"Bu bizim renklerimizden biri değil ufaklık." Bu kez daha yumuşak konuşuyordu ve onu aşağı çekiyordu. Bu iyiydi; bu ona geri dönmek anlamına geliyordu.

Dönüş onu mutlu etti çünkü onun kollarında olacaktı. Gözlerini kapattı.

"Sasha," demesinin üzerinden beş saniye bile geçmemişti.

"Efendim?"

Adam onun yanağına bir öpücük kondurdu ve kadın gözlerini açtığında çıplak ve yatakta olduğunu, Cole'un onu sıkıca kucakladığını gördü. Onun kollarına sarıldı. Burası. Burası onun mutlu yeri. Sevginin onu çevrelediği ve güvende tuttuğu yer.

"Uyumadan önce, küçüğüm." Aksanının temposu onu sakinleştirdi. "Bana mavinin nereden geldiğini ve ne anlama geldiğini söyle."

Mavi mi? Belli belirsiz bir anısı vardı ama o da kaybolmaya çalışıyordu. Gözlerini kapattı, önce onu yakalamaya kararlıydı. Neredeyse.

Neredeyse.

Çok yaklaşmıştık.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sonsuza dek anlamına geliyor ve rengini gözlerinden aldım."

SASHA, FRITZ KONUSUNDA NEDEN GERGIN OLDUĞUNU BILMIYORDU. Kate akşam yemeğine geliyor. Çift son altı ay içinde iki kez uğramıştı ve çok eğleneliydiler. Fritz geçmişte gözünü korkuttuğu ve Kate de Cole'un eski sevgilisi olduğu için hiç beklenmedik bir şeydi.

Ama bu akşamki yemek ona pek iyi gelmedi. Nedeni sorulduğunda aklına belirli bir şey gelmiyordu. Cole çalışırken onun ayaklarının dibine oturdu. Saat öğleden sonra üçtü ama o ve Julie dükkânı erken kapatmışlardı. Sasha misafirleri gelmeden önce birkaç sakın saat geçirmek için aceleyle eve gelmişti.

Onu görmek Cole'u şaşırttı ve ona katılamadığı için hayal kırıklığına uğradığını ifade etti. Aptal teslim tarihi. Kız gülümsedi ve masasının yanında yere oturarak ona eşlik etmek istediğini söyledi. Cole onu öpmüş ve işine dönmeden önce kulağına kötü sözler fısıldamıştı.

İçini çekti ve gözlüklerini çıkarıp masasının üstüne koydu. "Bana söylemen gereken bir şey mi var ufaklık?" Basit bir soruydu ama yine de bir emirdi.

Midesi altüst oldu. Bu soruyu en son sorduğunda, saatler önce duşta kendini tatmin etmişti. Daha da kötüsü, ona söylememişti. İkisi de doğrudan

beklentilerinin ihlali. İtiraf ettikten sonra, eyleminin sonuçlarını bildiğinden emin olmuş ve ikinci kez daha kötüsünü beklemesini söylemişti.

Hayatta olmaz. Bir kez yeterliydi, çok teşekkür ederim.

İtiraf edecek bir şey olmadığından emin olmak için son birkaç günü kafasında gözden geçirdi.

"Hayır, efendim," diye cevap verdi. "Aklıma hiçbir şey gelmiyor." Kahretsin, bu sabah birlikte duş almışlardı.

Bir kaşını kaldırdı. "O zaman neden son bir saattir oturmuş, sanki gökyüzünün düşmesini bekliyormuş gibi bakıyorsun?"

Hay sikeyim. Onun dikkatini dağıtmıştı. Ona eşlik etme niyeti başarısız olmuştu. "Özür dilerim efendim. Öyle demek istemedim...."

Adam sağ elinin ilk parmağını dudaklarına götürüp sus işareti yapınca sesi kesildi. Hiçbir şey söylemedi. Kelimelere ihtiyacı yoktu.

Size bir soru sorduğumda, vereceğiniz tek yanıt bu soruya bir cevap olacaktır.

Başını eğdi ama cevap verirken ona baktı. "Bu akşamki yemekle ilgili içimde rahatsız edici bir his var, efendim."

Parmaklarına tempo tuttu. "Akşam yemeği mi yoksa yemekte kim olacak?"

"Emin değilim, efendim." Başını salladı; açıklayamıyordu. "Ne hakkında olduğunu bilmiyorum. Tek bildiğim ne zaman bu geceyi düşünsem, midemde huzursuz bir his oluyor. Hani bir kutu bulursunuz ve açmak istersiniz ama bulduğunuz şeyden hoşlanmayacağınızı da bilirsiniz ya?"

Sessiz kaldı ama yüz ifadesinden söyledikleri üzerinde düşündüğü anlaşıyordu.

"Evet," dedi bir saat kadar sonra. "Bu hissi biliyorum. Ayrıca seni tanıyorum ve sezgilerine değer veriyorum. Aslında, eğer bu bir kutu olsaydı, onu kendi haline bırakırdık. Ancak bu durumda söz konusu olan akşam yemeği. O yüzden yiyeceğiz ama tetikte olacağım. Hislerin güçlenirse bana söyleyeceğine inanıyorum."

"Evet, efendim," diye cevap verdi, kendini daha iyi hissediyordu ama aynı zamanda temkinliydi.

"Güzel." Gülümsedi. "Fritz ve Kate gelmeden önce birkaç saatimiz olduğu için sana kafanı meşgul edecek başka şeyler vereceğim. Ayağa kalk ve soyun. Çabuk ol."

ÜÇ SAAT SONRA KAPI ÇALDI. SASHA KOLTUĞUNDA DINLENİYORDU. Cole'un yanına kıvrılmış, kolunu ona dolamıştı. Gerindi, rahatladı ve doydı.

"Hareket etmek zorundayım, değil mi?" Kolunu okşayarak alay etti.

"Burada da yiyebiliriz ama ortalık dağılır." Ayağa kalktı ve onun ayağa kalkmasına yardım etti. Son teslim tarihi nedeniyle, herkese kendisi yemek pişirmek yerine akşam yemeğinin teslim edilmesini ayarlamıştı.

O yemek yapmaktan nefret ederdi ama Cole etmezdi. Birbirleri için mükemmel olmalarının bir başka nedeni. Cole yemek pişirir, o da temizlik yapardı.

"Bu akşam için ne sipariş ettin?" diye sordu.

"İtalyan, ama sorarlarsa, bütün öğleden sonra mutfakta çalıştım." Kızın ona attığı tembel gülümsemeye güldü. "Bir daha düşündüm de, boş ver. Sana bir bakışları yeter ve gerçeği görürler."

Aslında, Fritz ve Kate'i içeri buyur ederlerken, iri Alman Dom Sasha'ya sırtarak, "Birileri güzel bir öğleden sonra geçirmiş," dedi.

Cole'la son birkaç saatlerini nasıl geçirdiklerini ima eden rahat sözleri karşısında yanakları kızardı.

"Ve kızarıyor," diye alay etti Fritz. "Seni tekrar görmek bir zevk, Sasha."

Aylar önce, Fritz ve Kate bir çift olarak ilk kez ziyarete gelmeden önce Cole, Sasha'ya arkadaşlarıyla akşam yemeğini düşük protokol olarak gördüğünü söyledi. Sonuç olarak, önce izin almasına gerek kalmadan cevap verdi. "Ben de sizi gördüğüme sevindim, Bay Brose." Kate'e baktı. "Seni de, Kate."

"Teşekkür ederim," dedi Kate.

Fritz başını salladı. "Bana Fritz demen için seni asla ikna edemeyeceğim, değil mi?"

Sırıttı. "Muhtemelen hayır, efendim."

Cole şakacı bir şekilde kulağına fısıldadı ve herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle konuştuğundan emin oldu. "Yalan söylemesine izin verme. Onunla bu kadar resmi olmana bayılıyor." Başını kaldırıp eski arkadaşına baktı. "Sasha'mı strese sokma yoksa seni evimden kovarım."

Neşeli sesi, Fritz'e attığı benimle uğraşma bakışıyla uyuşmuyordu.

"Cole," dedi Fritz. "Sasha'yı strese sokacak bir şey yapmayı asla aklımdan bile geçirmem. Eminim bunu biliyorsundur."

Cole başını salladı ama hareketleri sertti. "Sadece emin olmak istedim." Sasha'nın elini tuttu ve rahatlamış göründü. "Sizi bilmem ama ben yemeğe hazırım."

Cole'un tuttuğu şirket tarafından hazırlanan akşam yemeğinin onları beklediği mutfağa gittiler. Bir tabak hazırladıktan sonra mutfak masasının etrafına oturdular.

Yemeğin ilk kısmı olaysız geçti. Konuştular, güldüler ve Sasha'nın günün büyük bölümünde hissettiği huzursuzluk uçup gitti.

Masadaki nispeten yeni çifti izledi ve Cole ile yaptığı konuşma yüzünden kendini aptal gibi hissetti. Kötü bir şey olması ya da misafirlerinden birinin yıkıcı bir haber getirmesi ihtimali çok saçma görünüyordu. Cole'un kendisi ya da sezgileri hakkında kötü düşünmediğini umuyordu.

"Unutmadan söyleyeyim." Fritz kaşlarını kaldırarak Kate'e baktı ve Kate yerden çantasını aldı. Kahverengi kâğıda sarılmış bir paket aldı ve Fritz'e uzattı.

Sasha neredeyse çatalını düşürüyordu çünkü paket masanın üzerinde belirir belirmez, kahverengi kâğıdın üzerini örttüğü şeyin daha önce kötü hissetmesine neden olduğunu fark etti. Çatalını yavaşça tabağının yanına koydu, hareketleriyle dikkat çekmemeye dikkat etti ve elini Cole'un dizine koymak için aşağı kaydırıldı.

Adam önce ona, sonra pakete baktı ve başıyla anlayışını belirtti. Karşılarında, sözsüz konuşmayı kaçırmış olan Fritz konuştu. "Hatırlar mısın bilmiyorum ama sen akıl hocalığı yaparken birlikte geçirdiğimiz zamanın günlüğünü tutmuştum."

Sasha başını sallamamak için kendini zor tuttu. Günlük mü? Bu hiç mantıklı gelmiyordu. Neden bir günlük ona kötü bir his versin ki? Özellikle de Cole'un eğitilmesiyle ilgili bir günlük. Cidden, en kötü ne söyleyebilirdi ki? Kötü bir Dom olacağını mı?

"Anlamıyorum," diye fısıldadı, böylece sadece Cole onu duyabilecekti. Başını kaldırıp Cole'a baktı ama Cole günlükle ilgili bir sorun olduğunu düşündüyse bile bunu yüzüne yansıtmadı. Cole onun elini tuttu ve güven verici bir şekilde sıktı.

Eğer o endişelenmiyorsa, kendisinin de endişelenmeyeceğine karar verdi.

"Bunu unutmuştum." Cole sordu. "Nereden buldun onu?"

"En komik şey," dedi Fritz. "Bir kutunun içindeydi. Hayatım boyunca oraya nasıl girdiğini bilmiyorum." Günlüğe doğru el salladı. "Artık tüm o utanç verici ilk hikayelerini Sasha ile paylaşabilirsin. Eminim çok hoşuna gidecektir. Hindistan'dan aldığım bir mektubu da oraya koydum."

Cole'un yüzü soldu. "Ne tür bir mektup?" Sert bir sesle sordu.

Fritz şarap kadehini kaldırdı. "Bırakayım da okuyup kendiniz karar verin."

"SASHA, K Ü Ç Ü Ğ Ü M ." SESİ ALÇAK VE NAZIKTI AMA Hâlâ uyanması için ısrar ediyordu. Alnındaki saçları usulca fırçaladı.

Yavaşça gözlerini açtı. Uyuduğunda onu pek uyandırmazdı çünkü vücudunun dinlenmeye ihtiyacı olduğunu söylerdi. Ama dışarı çıkmak için giyinmişti, üzerinde bir palto ve her şey vardı.

İş seyahati vardı da o mu unuttu? O kadar çok uzaklara gitmezdi. Birlikte olduklarından beri sadece iki kez. İkisi de hafta sonu olmuştu ve ikisinde de Daniel ve Julie ile kalmıştı. Bu sabah onların evine mi gitmesi gerekiyordu? Eşyalarını toplamamıştı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Unuttum mu?"

Dışarısı hâlâ karanlıktı ama odanın diğer tarafındaki lambayı yakmıştı ve düşük ışık onun yüzünü net bir şekilde görmesini sağlıyordu. Daha iyi görebilmek için kendini yukarı itti çünkü onun şu anda takındığı ifadeyi daha önce hiç görmemişti. Yarın biri ondan bunu istese tarif edebileceğinden bile emin değildi. Kızgın değildi ama yan tarafına hızlıca baktığında henüz uyumadığını anladı. En azından onların yatağında.

"Neyi unuttum sanıyorsun?" diye sordu.

"Yolculuğun mu var?"

"Hayır."

Kaşlarını çattı. Yolculuğu yoktu ama kıyafetleri üzerindeydi ve henüz yatmamıştı. "Saat kaç efendim?"

"Saat neredeyse beş oldu, acele etsek iyi olur."

Nereye acele edeyim? Neredeyse beşte kim acele eder ki? "Bugün neredeyse beşte bir yerde olmamız gerektiğini hatırlamıyorum."

Bu sırada onu yataktan kaldırmış ve giyinmesine yardım ediyordu. "Çünkü bundan haberin yoktu."

"Ve eğer bunu bilseydim, hala uyuyor olurduk çünkü yapmaya hazırlandığımız şeyin günün uygun bir saatinde yapılabileceğinden emin olurdum."

"Kahve içmeden önce bu kadar çok kelimeyi bir araya getirdiğini hiç duymamıştım."

Ona ters ters baktı. Adam gülüyordu. Gülüyordu. Neredeyse sabahın beşinde.

Onu alnından öptü. "Git banyoda ne yapman gerekiyorsa yap. Tam olarak beş dakikan var. Bir saniye daha fazla kalırsan pişman olursun. Anladın mı?"

"Evet efendim," dedi banyoya doğru yürürken. Anladığımı kadarıyla sahip olduğun her şeyi kaybetmişsin.

Dört buçuk dakika sonra banyodan çıktı ve onu yatak odasında beklerken buldu. Adamın bir elinde ceketi, diğerinde el feneri vardı ve sırt çantası takmıştı. Yürüyorlar mıydı? Dışarıda mı? Sabahın beşinden önce mi?

"Hâlâ uyuyorum, değil mi?"

"Sizi temin ederim ki çok uyanıksınız." Başıyla ceketini işaret etti. "Giy de yola koyulalım. Şafaktan önce gitmemiz gereken bir yol var."

Ceketini omuz silkerek giydi. "Döndüğümüzde bana bir şeyler yapmam gerektiğini hatırlatır mısınız, efendim?"

"Elbette küçüğüm. Sana ne yapman gerektiğini hatırlatayım?" "Şafaktan önce yürüyüş yapmayı kesin bir sınır haline getirmek."

Saat beşi yirmi geçe, Cole ona yakın olduklarını söylese de hâlâ varacakları yere ulaşamamışlardı. Aslında o kadar da yürümemişlerdi, sadece acele etmiyorlardı.

"Bunların hepsi sizin araziniz mi, efendim?" Evi ve mülkü ilk gördüğü gün onunla birlikteydi ve anlamaya ne kadar arazinin dahil olduğunu tam olarak hatırlayamasa da bu kadar olmadığından emindi.

"Aslında öyle," diyerek onu şaşırttı. "İlk teklifimi verdiğimde, temsilci bana bitişikte bulunan ve geliştirilmemiş olan mülkün de piyasada olduğunu söyledi. Ben de onu satın almaya karar verdim."

Büyük bir ağacın etrafından d o l a n d ı l a r ve küçük bir açıklıkta olduklarını fark etti.

"İşte bu," dedi Cole. Sırt çantasını çıkardı ve çeşitli eşyalar çıkarmaya başladı. İlki yumuşak çimlerin üzerine serdiği bir battaniyeydi ama kız yardım edip edemeyeceğini sorduğunda Cole ona hiçbir koşulda parmağını bile kıpırdatmamasını söyledi.

Neyse ki, yerleşmesi uzun sürmedi ve yerleştğinde, ona yanına oturmasını işaret etti. Yerleştikten sonra ona getirdiği kahveyi doldurdu ve

Ona ev yapımı bir kahvaltı sandviçi, en sevdiği beyaz peynir ve ıspanaklı yumurta beyazı.

"Bu harika, efendim," dedi bir lokmanın etrafında.

Kıkırdadı ve ona biraz daha kahve doldurdu. "Yemek mi yoksa tüm deneyim mi?"

Kız hemen cevap vermedi ve adamın kıkırdaması tam bir kahkahaya dönüştü. Neden bu kadar erken çıkmaları gerektiğinden hâlâ emin değildi ama tahmin etmesi gerekse, güneşin doğuşuyla ilgili bir şey olduğunu tahmin ederdi.

"Tüm bu deneyim beni etkilemeye başladı, efendim."

Gülümsemesi sesine yansımıştı. "Bunu duyduğuma sevindim ufaklık. Bitir artık. Vakit neredeyse geldi."

Neredeyse ne zamanı olduğunu söylemedi. Ama kahvaltısını olabildiğince çabuk bitirdi ve sonra her şeyi geri topladı. Bir kez daha, onun yardım etmesine izin vermeden. Çok uzun sürmedi ve işini bitirdiğinde onu yanına aldı, yere oturttu, sırtını göğsüne dayadı ve battaniyelerle sardı.

İlk ışık çizgileri karanlık gökyüzüyle dalga geçerken bunun güneşin doğuşu olduğuna karar verdi. Onu daha çok şaşırtan şey ise Cole'un konuşmasıydı.

"Sen hayatıma girmeden önce, küçüğüm, en karanlık gecede yaşıyordum. Etrafım insanlarla çevriliyken bile kaybolmuş ve yalnızdım. Asla kabul etmesem ya da dile getirmesem de hayatımda bir şeylerin eksik olduğunu biliyordum. Ve sadece herhangi bir şey değil, çok önemli ve hayati bir şey. Korkuyordum, nereye bakacağımı ya da nereye gideceğimi bilmiyordum. Dünyayı boşuna aradım."

Adam kıza daha sıkı sarıldı, kız da adama yaslandı ve adam onu tutarken bile kollarına tutundu.

onu. Birlikte, ışığın daha da parlaklaşmasını izlediler.

"Sonra bir gün eski bir arkadaşımın yanına habersizce yaptığım bir seyahatte, hayatımda gördüğüm en çarpıcı kadın kollarıma düştü."

Adamın sesi bu kadar ciddi çıkmasaydı gülebilirdi. Kollarına düştüğünü söylemek, gerçekte olanlardan çok daha romantikti, yani neredeyse bayılıyordu ve kafası yarılmadan önce onu yakalamıştı. Ama daha romantik görünmesini istiyorsa, tartışmayacaktı.

"Buraya gel," dedi, ayağa kalktı ve onu kendisiyle birlikte yukarı çekti, birbirlerine bakacak şekilde çevirdi. Etraflarındaki gökyüzü sarı, turuncu ve kırmızının yüzlerce farklı tonunun ışıltısıyla doluydu. Ama etrafındaki ihtişama rağmen, o anda görebildiği tek şey Cole'du.

Ellerini tuttu ve sıktı. "Haftalar sonra, seni hâlâ aklımdan çıkaramıyordum. Seni sadece bir kez daha görebilecek olsam bile Delaware'e dönmem gerektiğini anladım. Ama oraya vardığımda ayrılamadım çünkü gücün ve direncinle beni hayrete düşürdün. Sonra seni tanıyacak kadar şanslıydım ve büyüünün daha da derinlerine düştüm."

Ilık ve ıslak gözyaşları yanaklarından aşağı akana kadar ağladığını fark etmedi.

"Seni seviyorum," sesi alçak ve kasvetliydi ama ifadesinde sevgiden başka bir şey yoktu. "Zaten tasmamı takıyorsun ve sana takmak istersem işaretimi de takacağını söylemiştin."

Elini bıraktı, tek dizinin üzerine çöktü ve bir yüzük kutusu uzattı. "Sasha Blake, k ü ç ü ğ ü m , sen de

benim adımı alır mısın? Benimle evlenir misin ve mümkün olan her şekilde benim olur musun?"

Bunun bir rüya olduğuna her zamankinden daha fazla ikna olmasına rağmen başını salladı. Ama sonra, çünkü onun kelimelere ihtiyacı olduğunu biliyordu, dedi ki. "Evet, evet Cole Johnson, seninle evleneceğim ve sadece ben her yönden senin olmakla kalmayacağım, sen de benim olacaksın."

Ayağa kalktı, yüzünde sınırsız bir sevinçten başka bir şey yoktu. "Ben her zaman senin oldum, Sasha. Kim olduğunu bilmeden önce bile, sen benim bir parçamdın."

Adam yüzüğü aldı ve kadın yüzüğü ilk kez görebildi. Sade platin bir ayarın içine yerleştirilmiş kusursuz bir tektaş elması. Adam yüzüğü kızın parmağına taktı ve kız daha önce hiç bu kadar mükemmel bir şey görmemişti.

"Muhteşem," dedi, daha iyi görebilmek için elini uzatarak.

"İşe yarar," dedi ve kadın ona baktığında odaklandığı şey yüzük değil, kadındı. "Onu takan kadına kıyasla sıkıcı ve oldukça sıradan."

İçeri girdiklerinde, adam kadının elini tuttu ve tek kelime etmeden onu yatak odasına götürdü. Onu odanın ortasına götürdü ve elleriyle yüzünü çerçeveledi. "Seni seviyorum, Sasha."

Ona cevap verme fırsatı vermedi ama başını eğdi ve onu öptü. Yavaşça. Acele etmiyordu, sanki onu öpmekten başka yapması gereken bir şey yokmuş gibi. Kollarını yukarı kaldırdı ve parmaklarını saçlarına geçirerek onu sıkıca kendine bağladı.

En uzun süre boyunca sadece öpüştüler, elleri ve parmakları az sonra gelecek olan zevkle birbirlerini kızdırdı. Ama bu zevkten daha fazlasıydı, çünkü dudaklarının her dokunuşu aşkını fısıldıyordu.

Tam onu daha da ileri götürme ihtiyacıyla kendi kendine yanacağını düşündüğü anda, adam geri çekildi ve onu soydu, yardım etmeye çalıştığında ellerini hareketsiz bıraktı. Onun yavaş hareket etmesine alışkın olmayan kadın inledi ama adam acele etmeyi reddetti.

Çıplak kaldığında, onu yatağa götürdü ve soyunmasını izleyebilmesi için üstüne oturtarak kaldırdı. Ve izledi de. Onu çıplak görmekten asla bıkmayacaktı. Yontulmuş göğsü, kollarının görünür gücü, kaslarının hareket ediş biçimi, ham güçle doluydu.

Gözleri aşağı doğru hareket etti, pantolonunu indirirken ellerini takip etti ve sonunda boxer külotunu indirdi. Sert ve hazırды ve kız onun tadına bakma beklentisiyle dudaklarını yaladı. İnleme sırası ondaydı ve onun yataktan kalkıp önünde diz çökmesini işaret edeceğini umuyordu.

Ama o yapmadı. Yırtıcı bir hayvan gibi ona doğru ilerledi. Gözlerindeki sıcaklık kalbinin çarpmasına neden oldu çünkü şimdi belki de onu alacaktı. Yavaşça yatağın üzerinde ona katıldı, ama onu altına ittiğinde, yüzü bacaklarının arasında olacak şekilde aşağı kaydı.

Aman Tanrım. Orgazmına engel olamayacağından korkuyordu. Bugün olmazdı. Gün bu kadar duygusal geçmişken olmazdı. Özellikle de adamın sıcak nefesi onu bu şekilde okşarken. Yumruklarını sıktı ve en iyisini umdu.

"Bugün değil, Sasha," dedi, kalçasının iç kısmını öperek. "Bugün hiçbir şeyi saklamıyorsun. Bana her şeyini veriyorsun. I

Sana yaptığım her şeyi duymak ve hissetmek istiyorum. Her iniltiyi. Her iniltiyi. Ve her orgazmı. Hepsini istiyorum."

Adam görevine devam etmeden önce "Evet," diye çıkmayı başardı. İsteddiği kadar sık ve yüksek sesle boşalma özgürlüğü verildiğinde, hiçbir şeyi geri tutmadı ve ona tam olarak istediği şeyi verdi. İlk doruk noktası, dilinin klitorisinin üzerinden ilk geçişinden sadece birkaç saniye sonra geldi.

"Hoşuna gitti," dedi onun tenine karşı.

"Hiç şüphen var mıydı?" diye alay etti.

Kimin kiminle dalga geçtiği konusundaki fikrini çabucak değiştirdi, çünkü ona ikinci bir orgazm verdikten kısa bir süre sonra, yavaşça vücuduna doğru yol aldı. Bugün zamanını alıyordu ve bu onu tamamen çıldırtıyordu.

Ama daha da akıllara durgunluk veren şey, ne kadar nazik davrandığıydı. Sanki çok sert davranırsa kırılacakmış gibi onu dikkatle seviyordu. Adam göğüslerine ulaştığında, kadın bunun ne olduğunu anlamıştı. Adam onun vücuduna tapıyordu.

Daha önce hiç yapmamış gibi değildi ama bir şekilde bu farklıydı. Dokunuşu daha saygılıydı. Öpüşleri daha amaçlıydı. Onun bu kadar şefkatli olmasına dayanabileceğinden emin değildi.

Sonunda ona girdiğinde bile, uzun ve şehvetli vuruşlarla hareket etti, her şeye yeniden başlamadan önce hareketten mümkün olan her zevki çıkardı.

"Beni öldürüyorsun," diye fısıldadı. Adamın hamleleri onu uçurumun kenarında dengede tutmaya yetiyordu ama onu itmeye yetmiyordu.

"Fikir bu," dedi ve kulak memesini ısırarak omurgasından aşağı bir zevk dalgası gönderdi. "Bizi hissediyor musun?"

Birbirimize uyma şeklimiz? Hareket etme şeklimiz?"

"Nasıl yapamam?" Ellerini adamın sırtında gezdirdi ve kalçalarının her esneyişinde kaslarının hareket edişinden zevk aldı. "Fiziksel olarak yanımda olmadığında bile seni hissediyorum. Çünkü sen benim bir parçamsın, seni hep yanımda taşıyorum."

Geri çekildi ve kızın gözlerinin içine bakarak bedenini ve ruhunu çıldırtıcı bir şekilde ele geçirmeye devam etti. "Beni mahvediyorsun, Sasha. Seninle ilgili her şeyi."

Onu daha derine götürmek için sırtını kamburlaştırdı. Ona daha çok ihtiyacı vardı. Bir şeye.

Sonunda daha hızlı hareket etti ve kalçalarını tutup eğdiğinde daha da derine indi.

"Evet," dedi yarım bir iniltiyle. "Tanrım, evet."

"Siktir." Adam daha sert itti ve kadın ilk defa sonsuza kadar böyle kalmalarının bir yolu olmasını diledi. Birbirine kilitlenmiş iki varlık.

Ama ikisini de tamamlamak için hareket ettirdiğinde, hayır, ayrı olmalarının daha iyi olduğunu fark etti. Aksi takdirde, kayıtsız kalabilir ve sahip olduklarının değerini gerektiği gibi bilemeyebilirlerdi.

Bundan daha fazlasını düşünemiyordu çünkü içinde yarattığı hisler başka hiçbir şeye yer bırakmıyordu. Serbest bırakılması onu sararken ona yapıştı, gözlerine baktı ve tutkulu hayranlığı tarafından tüketildi.

"Sence aramız hep böyle mi olacak?" diye sordu ona, daha sonra, nabızları yavaşladığında ve başını onun göğsüne yasladığında.

"Hayır," dedi saçlarını okşayarak. "Seninle şimdiye kadar yaşadıklarımı dayanarak, daha da iyi olacak."

Onun kollarında döndü ve sözlerinin gerçekliğini ruhunda hissetti. "Sabırsızlanıyorum."

COLE, EVLENME TEKLIFINDEN İKİ HAFTA SONRA "LANET OLSUN!" DEDI.

onlar kahvaltı ederken. Aslında kadın kendi kahvaltısını bitirmişti ama adam hâlâ yemek yiyordu ve onu henüz kovmamıştı. Telefonunda bir şeyler okurken nefesinin altında mırıldandı.

"Bir sorun mu var, efendim?" Ekranı görmeye çalıştı ama açısı bunu imkânsız kılıyordu.

"Sadece annem." İç çekerek telefonu ona uzattı.

Bir gazete ilanıydı. Okurken nefesi kesildi.

Yorkshire'dan merhum Cornelius Johnson ve Hertfordshire'dan Bayan Judith Johnson MacDonald Lovett'in oğlu Cole ile Delaware'den Sasha Blake'in nişanlandığı duyuruldu.

Nedenini bilmiyordu ama yüzüne bir tokat gibi inmişti. "Eğer sorsaydı ona ailemin isimlerini verirdim."

"Yapacağını biliyorum." Geri itti ve kollarını açtı. "Buraya gel küçüğüm."

Ona doğru koştu ve kucağına tırmanarak başını göğsüne yasladı.

"Kaşlarını çatma." Onun sırtını okşadı. "Bunun ikimizle de bir ilgisi yoktu. Her şey onunla ilgiliydi. Bilmiyorum, belki de arkadaşları ona en büyük oğlunun ne zaman evleneceğini soruyorlardı. Ya da belki yakın zamanda bir düğüne gitti ve daha iyisini yapabileceğini kanıtlamak istedi. Neden bir şey yaptığını bilmiyorum. Hertfordshire mı? Herkes onun son on sekiz aydır Paris'te yaşadığını biliyorken?"

Başını kaldırdı. "Bunu sana o mu gönderdi?"

"Evet. Sanırım ne kadar şefkatli bir annem olduğunu kanıtlamak için."

Sasha burnundan solumaya devam etti. Cole'un annesiyle bir kez, geçen sonbaharda müstakbel kayınvalidesi Naples, Florida'daki seçkin bir spa merkezini ziyaret etmek için Amerika'ya uçtuğunda tanışmıştı. İkisi hafta sonu için uçmuşlardı çünkü Cole'un annesi oğlunu ziyaret etmek için birkaç saatliğine kuzeye uçmaya zaman ayırmak istememişti.

"Bir fikrim var," dedi. Belli ki annesiyle ilgili tüm tartışmalar sona ermişti. Kafasında kök salan düşünce her neyse, gözlerine hınzır bir parıltı getirdi. "Bir nişan partisi düzenlemeliyiz. Burada. Ve sadece Ortağımızın arkadaşlarını davet etmeliyiz."

"Müstehcen bir nişan partisi mi öneriyorsunuz, efendim?" "Elbette. Başka türlü sıkıcı olurdu."

Güldü çünkü adam haklıydı.

PARTİNİN SABAHİ, Sasha posta kutusuna koşarak gitti ve postacıdan önce ulaşmayı umuyordu. Cole'un ona duyuruyu göstermesinden bu yana geçen üç hafta içinde neredeyse sürekli bir iyi dilek ve hediye akışı almışlardı. Sasha

dakikalar önce tamamlanan ve gönderilmeye hazır olan teşekkürlerin sonuncusunu tuttu.

"Kahretsin." Bekleyen tek zarf çok geç kaldığını doğruluyordu. Kırmızı zarfı kaptı ve teşekkürleri içine tıktırdı, taşıyıcıyı uyarmak için bayrağı kaldırdı.

Eve dönerken kırmızı zarfı ters çevirdi. Uluslararası postaydı ama iade adresi yoktu. Garipti. Uluslararası postalarda bir adres olması gerekmiyor muydu, yoksa bunu uyduruyor muydu? "Cole Johnson ve Sasha Blake "e gönderilmişti, bu yüzden zarfı açtı ve tek bir kâğıt çıkardı.

Kırmızı. Tıpkı zarf gibi muhteşem bir yazıyla yazılmış basit bir mesaj vardı. En iyi dileklerimle. İmza yok, sadece bir baş harf. Tek bir "N". Tuhaf. Belki Cole el yazısını tanıyabilirdi?

Adımlarını hızlandırdı ve kapıyı açtı. Başı eğik, nota odaklanmış bir halde seslendi: "Efendim? Biliyor musunuz..." Sesi kesildi ve durdu.

Cole fuayede durdu. Bekliyordu. Mektupları ondan aldı. Ne yapıyordu? Onun yere baktığını gördü ve dizlerinin üzerine çökerek tam zamanında başını eğdi.

"Şu anda postayla ilgilenmiyorum. Bana bak," dedi ve kadın ona uyunca devam etti. "Bu akşamki partinin yüksek protokollü olmasına karar verdim."

Evet.

"Çok uzun zaman oldu," diye

ekledi. Evet, kadın sessizce kabul etti.

"Hazırlanmak için zamana ihtiyacınız var, bu yüzden partiden önce yapmayı planladığınız her şey beklemek zorunda kalacak. Eğer bir şey varsa

Yarına kadar erteleyemezsin, bana şimdi söyle ve ben de kendim halledeyim."

Yapılacaklar listesini gözden geçirdi ve acil bir şey bulamadı. "Hiçbir şey yok efendim. Hepsi yarına kadar bekleyebilir."

"Çok iyi." Gizemli zarfı yakındaki bir masanın üzerine koydu ve kalan mesafeyi kat ederek kadının önünde durdu. "Pantolonumu indir."

Uyarılma ve heyecan damarlarında dolaşıyordu. Gün ortasında onu kullanması çok tahrik ediciydi. Çevik parmaklarıyla adamın pantolonunu hızlıca indirdi. Tam topuklarının üzerinde arkasına yaslanıp boxer'ının üzerinden ereksiyonuna hayranlıkla bakacakken, ona tekrar emretti.

"Sikimi çıkar."

Öne doğru eğildi ve adamın boxer'ını indirdi. Aleti uzun, sert ve kalındı, onu istediği şekilde kullanmaya hazırды.

"Arkana yaslan ve ellerin arkanda ağzını aç."

Kahretsin, bu onun kendisine dokunmasına izin vermeyeceği anlamına geliyordu. Nefes alış verişini mümkün olduğunca düzenleyerek aceleyle onun istediği pozisyona geçti.

Bir elini yüzünün iki yanına koyarak onu sikiyle aynı hizaya getirdi. "Boğazını sikeceğim. Senin işin kıpırdamadan durmak ve bunu bir oyuncak gibi kabul etmek. Eğer güvenli kelimeye ihtiyacın olursa, bacağıma dokun. Anladın mı?"

"Evet, efendim."

Başka bir şey söylemeden ileri atıldı ve kadının boğazının arkasına gözlerini yaşartacak bir güçle vurdu. "Sikimi boğazına kadar alsan iyi edersin. Bırak

"Kalın sikini içeri sok." Geri çekilmedi, tekrar ilerlemeden önce sadece birkaç saniye bekledi. Bu sefer daha hazırlıklı olan kadın boğazını açarak adamın daha derine girmesine izin verdi.

İzin verdiği her şeyi aldı ve sonra daha fazlasını istedi. İçeri ve dışarı pompalayarak, horozu tekrar almadan önce nefesini yakalaması için yeterli zaman verdi. Ve tekrar. Tüm bu süre boyunca konuştu. "Evet. İşte bu. Çok sert sikeceğim. Al onu. Tekrar al. Daha derine. Daha derine. Ahh, evet. Çok iyi."

Kıpırdamadan durmak ve onun kendisini kendi zevki için kullanmasına izin vermek için elinden geldiğince çok çalıştı. Yine de sözlerinin üzerinde hiçbir etkisi olmadığını söylemek yalan olur. O kadar heyecanlanmıştı ki, adam ona dokunmadan bile boşalabileceğinden korkuyordu. Ama kendini sınırdan uzak tutmaya zorladı. Nişan günlerinde ceza almak istememesi de buna yardımcı oldu.

"Boşalmaya hazırlanıyorum." Kıpırdamamasını sağlamak için saçlarını avuçladı ve boğazının arkasından aşağı doğru bıraktı. Kadın topuklarının üzerine oturdu. Yeniden giyinmesine yardım etmemek zordu ama ellerini hareket ettirmesi için ona izin vermemişti.

Kıyafetlerini tekrar giydi ve elini indirerek onun yanağını okşadı. "Memnun oldum. Çok iyi iş çıkardın, ufaklık."

Onun övgüsüyle gülümsedi.

PARTİDEN İKİ SAAT ÖNCE, kırmızı zarfı hatırladı ve masanın üzerinde durup durmadığına bakmak için fuayeye doğru yürüdü. Zarf orada değildi.

Cole muhtemelen bunu iyi dilekleri saklamak için kullandıkları kutuya koymuştur.

Ama orada da bulamadı.

"Efendim," dedi adam oturma odasına girerken. "şu kırmızı -"

Adam elini kaldırdı ve kadın adamın bakışlarının nasıl soğuduğunu hayal bile edemedi. "Misafirlerimizin gelmesi için hazır mısınız?"

"Hayır, efendim, ama ben -"

Elini tekrar havaya kaldırdı. "Bu durumda, evin içinde dolaşıp imzasız bir not arayacak vaktiniz yok."

Kimden geldiğini bilmediğini mi söylemek istedi? Kollarını kavuşturdu. "Ama efendim -"

"Diz çök!"

Dizlerinin üzerine çöktü. Sikeyim. Sikeyim. Siktir. Adamın kendisine doğru attığı her adımı sessiz bir 'siktir' ile noktaladı, ta ki ayakkabısının burnu dizlerinin birkaç santim ötesinde görüne kadar. Başını kaldırıp adamın gözlerinin içine bakmak ve ona üzgün olduğunu söylemek istedi ama buna cesaret edemedi.

"Soru olan ve olmayan cümleler arasındaki farkı biliyor musunuz?"

"Evet, efendim."

"İlginç. Söyle bana, evin içinde dolanacak vaktin yok, bir soru sorabilir miyim?"

"Hayır, efendim."

"O zaman bir cevap beklemiyorum. Kıçını bastonumla soymayalı ne kadar oldu, bu bir soru mu?"

Dehşet vücudunu doldurdu. Neden susmak yerine onu itmişti?
"Evet, efendim."

"Çok güzel. Peki bu soruya cevabınız nedir?"

"Sanırım yedi ay, efendim."

"Ne yazık ki bunu bugün yapmak zorundayım. Özellikle de bir dahaki sefere bu soruyu sorduğumda kesin olarak cevap vereceğinden emin olmak için vuruş sayısını iki katına çıkarmam gerektiğinden."

Hareket etmesine izin vermedi. Diz çökmeye devam etti, on sopa darbesine dayanıp dayanamayacağını merak ediyordu. Tanrım, tam bir aptaldı.

"Git odayı hazırla ve pozisyonunu al," dedi sonunda. "On beş dakika içinde orada olacağım."

Aceleyle oyun odası olarak düzenledikleri odaya gitti. Cole buraya taşındıktan kısa bir süre sonra kızın bir şey düşünmek istemediğinde zihnini her şeyden boşalttığını öğrenmişti. Bu yüzden disiplin seansları için odayı hazırlamasını istiyordu. Bastonunu tutmak, başına gelecekleri düşünmesini sağlıyordu.

Her şey yerli yerindeydi, kendini sandalyenin üzerinde onun istediği şekilde konumlandırdı, baston doğrudan görüş açıсындаydı. Düzgün nefesler alarak adamın ayak seslerinin yumuşak gümbürtüsünü bekledi. Çok geçmeden geldiler.

İçeri girdi ve bastonun yanında durdu. Adamın kollarını sıvayışını izledi. "Öğleden sonrayı böyle geçirmek istemezdim," dedi.

Böylece iki kişi oldular.

"Bana neden burada olduğumuzu söyle," diye emretti.

"Çünkü bana bir şey yapmamamı söylediniz ve ben de karşı çıkmaya çalıştım."

"Evet, bir velet gibi davranıyordun." Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bu şekilde davranmak sana istediğini kazandırdı mı?"

"Hayır, efendim."

"Bir dahaki sefere böyle bir davranışta bulunmaya kalkıştığınızda şu anda nasıl hissettiğinizi hatırlamanızı öneririm."

Başka türlüünün mümkün olduğunu düşünmüyordu.

"Bana neden vuruş sayısını iki katına çıkarmam gerektiğini söyle." "Çünkü son vuruşumun ne zaman olduğundan emin değildim." "Bugün hatırlamakta zorluk çekecek misin?"

"Hayır, efendim."

Adamın disiplin seanslarını asla aceleye getirmediğini ve her zaman hatasını bildiğinden emin olduğunu takdir ediyordu ama lanet olsun, bu onun sinirlerini bozuyordu.

Bastonu alıp kadının arkasında durmak için yürüdüğünde neredeyse rahatlamıştı. "Sana ilk kez on puan veriyorum, ama sana yumuşak davranmayacağım. Senden ne beklediğimi ve neye tahammül etmeyeceğimi bilecek kadar uzun süredir birlikteyiz. Sert olacaklar ve canını yakacaklar. Onları almanı ve bunu yaparken hareketsiz ve sessiz kalmanı bekliyorum."

Onun beklentilerini karşılayabileceğini umuyordu. Abby West, Nathaniel'in disiplin seansları dışında baston kullanmasını sevdiğini söyledi ve onunla orgazm olabileceğini ekledi.

Cole'un bastonu havada vızıldadı ve tüm vücudunu titreten ateşli bir acıyla kışına indi.

Abby West aklını kaçırmıştı.

PARTIDE AĞRIYAN KIÇINI SAKLAYAMAZDI, SASHA.

herkes geldikten kısa bir süre sonra keşfedildi. Cole'un ona giymesi için verdiği elbisenin içinde külot yoktu. Etek boyu kalçalarının üst kısmını sıyırdığı için kıyafete elbise demek bile zordu. Cole onu ne zaman yanına oturtsa, elini çıplak poposuna koyabilmek için eli her zaman eteğinden yukarı çıkıyordu. Sırtındaki yara izleri kamusal çıplaklığı zor bir sınır haline getirmeseydi, çıplak olurdu.

Mucizevi bir şekilde atlattığı sopadan sonra, Cole onu tutarken, ona Abby hakkındaki düşüncelerini anlattı. Cole cevap olarak pek bir şey söylemedi ama ilk misafirlerini beklerken Nathaniel'den şehvetli bir sopa gösterisi yapmasını istediğini söyledi.

Yüksek protokol kuralları altında olduğu için, şehvetli sopanın jumbo karides veya on iki onsluk bir kek kadar mantıklı olduğu cevabını ısırarak geri aldı.

"Ne düşünüyorsun ufaklık?" dedi. "Bastonumla seni orgazm etmemi ister misin?"

Bu doğrudan bir soruydu, cevap vermekte özgürdü. Ayaklarının dibinde diz çöktüğü yerden başını kaldırdı. "Önemli değil efendim. Bu asla olmayacak."

Cole güldü. "Bu bir meydan okuma mıydı? Bu göreve uygun olmadığımı mı düşünüyorsun?"

"Öyle değil efendim. Eminim siz buna hazırsınızdır. Ve eminim ki bir bastonla birçok itaatkârı orgazm edebilirsiniz. Ben öyle biri olduğumu sanmıyorum."

"Maalesef," dedi. "Bugün deneyemeyiz, değil mi?"

"Hayır, efendim." Çünkü bir disiplin cezasından sonra yirmi dört saat boyunca orgazm olmasına izin verilmiyordu. Kuralın arkasındaki mantığı anlıyordu ama bu hoşuna gittiği anlamına gelmiyordu. Yine de şu anda bu kuralla bir sorunu yoktu. En az iki ay boyunca vücudunun yakınında bir baston istemiyordu. Belki daha da uzun.

Cole, "İşte Abby ve Nathaniel de geldi," diyerek onun ayağa kalkmasına yardım etti. Cole onları karşıladı ama kimse onunla konuşmadı. Sasha, Abby'nin Cole'a demo yapmalarını isteyen çağrısı için ne kadar minnettar olduğunu söylediğini duydu. Bunun yapmayı en sevdiği sahnelerden biri olduğunu da ekledi. Daha fazlasını söylemek üzereymiş gibi görünüyordu ama Nathaniel bir elini onun sırtına koydu. Sasha gülmek için kendini zor tuttu. Ağzından çıkanlar başını belaya sokan tek kişi o değildi.

ABBY VE NATHANIEL'İN demosu, Daniel'ın yeni nişanlı çiftin şerefine kadeh kaldırmasından yaklaşık bir saat sonra başladı. Abby ve Nathaniel demo odasına girmeden önce Cole, Sasha'yı çoktan yerine yerleştirmişti. Hem Abby'yi hem de Nathaniel'i görebilmesi için diz çökebileceği bir yer bulmuştu.

Cole ona, "Abby'den daha fazlasını izlemen önemli," dedi. "Efendi West'e dikkatini ver. Bu demoda sopayı nasıl kullandığının, bir disiplin seansı olsaydı kullanacağından çok farklı olduğunu görmeni istiyorum."

Abby ve Nathaniel yerlerini aldıktan kısa bir süre sonra kalabalık toplandı. Görünüşe göre herkes Nathaniel'in tekniğiyle ilgileniyordu. Görünüşe göre Abby'nin bastondan hoşlandığını söylediği tek kişi Sasha değildi.

Nathaniel Cole ile şakalaştı. "Ünümün benden önce mi geldiğinden yoksa karımın orgazm yeteneğinden mi kaynaklandığından emin değilim."

Abby'nin yüzü kıpkırmızı oldu. Nathaniel bunu fark edince onu kendine çekti ve daha da kızarmasına neden olacak bir şey fısıldadı. Güldü, poposuna bir şaplak attı ve ona soyunmasını söyledi.

Abby yerleştikten sonra seans başladı. Sasha gözlerini çiftin üzerinde tutmakta hiç zorlanmadı. Cole bundan ilk bahsettiğinde, yakın zamanda bir bastonla olan etkileşiminin sahneyi takdir etmesini engelleyeceğinden korkmuştu. Bu varsayımın yanlış olduğuna sevinmişti.

Gördüğü şeyin şehvetli bir sahneden başka bir şey olduğunu inkâr etmenin hiçbir yolu yoktu. Nathaniel Abby'yi karnının üzerine, yastıklı bir masanın üzerine yatırdı. Sasha'nın daha önce bir sandalyenin üzerine eğildiği zamanın aksine. Nathaniel sahnenin sonuna kadar bastonunu eline bile almadı. Ellerini kullandı. Önce Abby'nin sırtına losyonla masaj yaptı ve daha sonra onu hiçbir şeyden hafif darbeye kadar çalıştırdı.

Abby üzerinde çalışırken grupla konuşuyordu ama sesi normalden daha alçaktı ve fısıldıyordu. Dayakla ilgili her şey: odanın loş ışıkları, kalabalığın sessizliği, Nathaniel'in sadece Abby'nin kulakları için söylediği nazik mırıltılar, hiçbir şey acıdan ya da hoşnutsuzluktan bahsetmiyordu. Her şeyi Abby'ye odaklamıştı.

Nathaniel nihayet bastonunu kaldırdığında, Sasha Abby olmak istedi. Öğleden sonrasının bir baston etkileşimiyle nasıl geçtiğini düşününce çılgınca. Ama Nathaniel'in şehvetli

Dayak işe yaradı, daha önce yaşadıklarına hiçbir şekilde benzemiyordu.

İşlerini bitirip Cole onu özel olarak konuşmak için kenara çektiğinde, bir kez daha ona ne düşündüğünü ve denemek isteyip istemediğini sordu. Cevabının değişmesine şaşırması gibi davranmadı ama bu cevabın onu çok şaşırttığı kesindi. Ona bu sözlerle söylemedi ama gülen gözlerine bakınca düşüncelerini bildiğini anladı. Gülümsedi ve ona düşüncelerini günlüğüne yazmasını çünkü yakında tartışacaklarını söyledi.

Arkadaşlarıyla ve sadece itaatkârlarla konuşması için otuz dakika izin verdiğini de ekledi. Partilerde, Cole'un onayı olmadan, itaatkâr ya da baskın olmasına bakılmaksızın erkeklerle asla konuşamazdı. Endişelenmesine gerek yoktu, arkadaşlar arasındaydılar ve herkes onun kurallarını biliyordu.

Sasha, Dena'yı mutfakta kocası Jeff'in yanında otururken gördü. Dena gözleriyle Jeff'in gömleğinde bir delik açacak kadar kızgın görünüyordu ama Jeff bunu umursamıyor gibiydi.

"İşte Sasha," dediğini duydu. "Ben yoldan çekileyim de o oturup konuşsun. Daniel'a bir şey sormam gerekiyor."

O gittikten sonra Sasha yanına gitti, Dena'ya sarıldı ve yüzüğünün üzerinde ciyaklamasına izin verdi. Muhteşem sarışının yanına oturdu ve poposu sert sandalyeye çarptıkça yüzünü buruşturdu. Dena ona anlayışlı bir bakış attı. "Daha yumuşak bir yere geçmemiz gerekiyor mu?"

"Hayır, ben burada iyiyim." Sasha bir kaşını kaldırdı. "Sen iyi misin?"

Dena elini salladı. "Evet. Jeff sadece Jeff'lik yapıyor. Normalde bununla bir sorunum yok ama beklediğim zaman beni sinirlendiriyor."

Jeff ve Dena son grup toplantısında ikinci çocuklarını beklediklerini açıklamışlardı. Sasha, Dena şimdi on sekiz aylık olan kızlarına hamileyken Jeff'in ne kadar aşırı korumacı olduğunu hatırladı.

"Sanırım ikinci seferde daha rahat davranmıyor?" Sasha sordu.

"Rahat mı? Jeff mi?" Dena bir kaşını kaldırdı. "Kocamla tanıştınız, değil mi? Şuradaki uzun boylu, esmer, günahkâr derecede yakışıklı, harika kalçalı adam bir ısırik alman için yalvarıyor. Tanrım, sekse ihtiyacım var." Gözlerini kapadı ve başını arkaya yasladı. "Eğer yakında yapmazsam öleceğim." Tek gözünü araladı ve Sasha'ya baktı. "Pek sayılmaz ama aman Tanrım, ölebilirim."

"Ne kadar süre çekimser kalmak zorundasın?"

"Kadın doğum uzmanıma göre yok. Ama kocam, Bay Kıcımlı Isırmıyorsun, ikinci üç aylık döneme kadar olmaz diyor."

SASHA, Daniel'la konuştuktan sonra döndüğünde Dena'yı Jeff'in ellerine bıraktı. Cole onu tekrar yanında bekleyene kadar on beş dakikası vardı. Julie ve Daniel beş dakika önce mutfağın önünden geçmişlerdi. Yollarının kesişmesini umarak onların gittiği yöne doğru yürüdü.

Rotası onu Cole'un ofisinin önünden geçirdi ve yaklaşırken birinin kâğıtları karıştırırken çıkardığı ses dikkatini çekti. İçeride biri mi vardı? Cole'u uyarmadan ya da kendisiyle yüzleşmeden önce kim olduğunu bilmek isteyerek dondu kaldı.

"İşte burada," dedi Cole ofisin içinden. "El yazısı aynı görünüyor."

"Haklısın," dedi Fritz. "Öyle olduğunu düşünmemiştim. Kahretsin, ne kadar oldu?"

"Yeterince uzun değil," diye yanıtladı Cole ve Sasha onun parmaklarını saçlarında gezdirdiğini hayal etti.

"Hindistan'dan beri mi?"

Cole sorusuna cevap verdiyse de duymamıştı. Hindistan mı? Bunun konuyla ne ilgisi var?

"Önce günlük ve bugün gelen bu. "This is Your Life "ın boktan bir bölümünde olmalıyım."

"Belki de Sasha'ya daha önce söylemen gerektiği içindir."

Kalbi küt küt atıyordu. Ona ne

söyledi? "Yapma. Şu anda olmaz.

Sadece yapma." Cole'un sesi neden

bu kadar sinirliydi?

"Sence seni nasıl buldu?" Fritz sordu.

"Muhtemelen annemin gazetelere vermek zorunda kaldığı o lanet duyurudur. Lanet kırmızı kırtasiye."

Kırmızı kırtasiye mi? Cole notu kimin gönderdiğini biliyordu ve bir şekilde günlük ve Hindistan'la bağlantıları vardı. Kalbi sıkıştı. Fritz, Cole'un ona söylemesi gerektiğini düşündü ama Cole reddetti. Ve bu öneriye sinirlendi.

Mutfağa geri döndü, titriyordu ve artık Julie'yi bulmakla ilgilenmiyordu. Abby adada durdu ve hemen onun yanına koştu.

"Sen iyi misin?" Sasha'yı gruptan uzaktaki bir sandalyeye yönlendirerek sordu. "Biraz suya ihtiyacın var mı?"

"Hayır," dedi. "Ama Cole Hindistan'dayken ona ne olduğu hakkında en ufak bir fikrin varsa seni sonsuza dek severim." Bunu şaka olsun diye söylemişti ama Abby'nin kaşları çatıldı.

"şimdi sen söyleyince...."

Sasha doğrulup oturdu. Lanet olsun! Abby bir şey mi biliyordu? "Ne?"

"Özel bir şey değil," dedi Abby neredeyse özür diler gibi. "Ama Cole'la ilk tanıştığımda Hindistan'dan yeni dönmüştü ve üzgün görünüyordu. Ne demişti?" Durdu, düşündü. "şöyle bir şeydi: Çok güzel bir yerdi ve insanları sevmişti ama bir daha döneceğini sanmıyordu. Sadece sesi ve yüzündeki acı dolu ifade yüzünden hatırlıyorum. Ne olduğunu biliyor musun?"

"Hayır, ama öğreneceğimden eminim."

ERTESİ GÜN, HER ŞEYİ AKLINDAN ÇIKARMAYA ÇALIŞTI.

Julie ile gelinlik denemeye gittiğinde. Bu ilk alışverişleri değildi ve durum giderek vahimleşiyordu. Julie ve Daniel'ın düğününe altı ay vardı. Bu süre Julie'nin sipariş edebileceği ve zamanında ulaşmasını bekleyebileceği gelinlik sayısını azaltıyordu. Denemediği için değildi, Julie beğendiği hiçbir şeyi bulamamıştı. Ne yazık ki, bakacakları yerler tükeniyordu.

"Böyle zamanlarda," dedi Julie, bir başka gelinlik salonunun raflarını karıştırırken. Bulundukları mağaza daha çok bir gelinlik satış mağazasıydı, ancak birkaç kişi burayı tavsiye etmiş ve sunulan çok sayıda gelinliği övmüştü. "Keşke kız kardeşim hâlâ o tasarımcı için çalışıyor olsaydı."

"Gerçek bu değil mi?" dedi Sasha. Kız kardeşi istediği her şeyi postalayabiliyorken işler daha kolaydı. Ama gelinlik söz konusu olduğunda, Sasha Julie'nin postayla alışveriş yapmak isteyeceğinden şüpheliydi.

"Bir yerlerde sevdiğim bir şeyler olmalı. Olmak zorunda." Julie kaşlarını çatarak Sasha'nın elindeki iki gelinliğe baktı. "Biliyor musun, eğer birimiz Gelinzilla gibi davranacak olsaydı, seni kendime tercih ederdim."

Sasha iki elbiseyi Bugün Al. Bugün Eve Götür rafına geri koydu. "Teşekkürler mi?"

"Olumsuz anlamda söylemedim," diye açıklamaya çalıştı Julie. "Bu sadece...."

"Boş ver." Sasha neyi beğendiğini anlamak için birkaç elbiseye baktı ve Julie'nin yarısı kadar bir sürede bir tane bulacağına dair kendine söz verdi. "Biliyorsun Daniel çuval giyip gelmeni umursamazdı."

Julie bir kaşını kaldırdı. "Belki, ama düğün fotoğraflarımızın nasıl görüneceğini hayal bile edemiyorum."

"Ona bir tane giymesini söylediğiniz sürece, fark etmez."

"Peki ya düğünün geri kalanı? Düğünümde çuval giyer miydiniz?"

"Tabii ki hayır. Sen aklını mı kaçırdın?" Onun bu ünlemiyle Julie'nin ağzı şok içinde açık kaldı. Sasha ona bir el salladı. "Lütfen. İkimiz de biliyoruz ki, düğününün geri kalanı giyse bile sen kendi düğününde asla çuval giymezsın."

"Doğru," dedi Julie, Sasha'nın bir elbiseyi inceleyip reddetmesini ve fikrini sormadan geri koymasını izlerken. "Bekle." Julie onu yolundan itti ve reddedilen elbiseyi aldı. "Bu."

Sasha, Julie'nin elinde tuttuğu çantaya baktı. "Emin misin? New York'taki o salonlara gittiğimizde elbisenin aynısını denemiştin."

"Hayır. Onda boncuklar vardı. Bunda kristaller var. New York'takinin beli büzgülü, bu ise daha düz." Etikete baktı. "Ama aynı tasarımcı, yani benzerlikler var. Bu benim bedenim. Hadi, deneyelim!"

Kırk beş dakika sonra, eve dönmeden önce yakındaki bir kafede oturup bir şeyler atıştırdılar. Julie telefonda Daniel ile konuşuyordu ve Sasha onun bir elbise almasına kimin daha çok sevindiğini anlayamıyordu.

Dom'una ve nişanlısına "Mükemmel," diye övgüler yağdırdı. "Tadilattan sorumlu kadın daha önce hiç bu kadar az değişikliğe ihtiyaç duyan bir gelinlik görmediğini söyledi."

Vedalaşmadan önce birkaç dakika daha konuştular. Julie'nin yüzü gülüyordu, diye düşündü Sasha. Tıpkı her gelinin yapması gerektiği gibi.

"Sözlerini duyamadım," dedi Sasha ona. "Ama ses tonunu duyabiliyordum. İlk başta sana inandığından emin değilim."

"Gelinlik bulamamamın evlenmeye dair fark edilmemiş bir kaygı olmasından korkuyordu. Umarım bu teoriyi öldürmüşümdür."

"Ben de." BDSM gruplarındaki yeni itaatkârlardan birkaçı da aynı fikri fısıldıyordu.

"Elbette," diye devam etti Julie, "gelinlik alışverişini bitirmiş değiliz. Sırada sen varsın. Bugün hiç bakmamana biraz şaşırdım."

"Bugün tamamen seninle ilgiliydi, ama biraz baktım. Hangi tarzın beni daha çok etkileyeceğini hayal ettim. Yine de zamanımız var. Cole ve ben daha randevuları bile konuşmadık."

"Yapmadın mı? Neden?"

Sasha başını salladı. "Yaklaşan bir teslim tarihi var ve bu da zamanının çoğunu alıyor." Başka bir şey söylememeyi düşündü ama Julie en yakın kız arkadaşı olduğu için söylemeye karar verdi. "Dürüst olmak gerekirse, Fritz ve Kate'le yediğimiz akşam yemeğinden beri keyifsiz."

"Nasıl?"

"Fritz'in Cole'un akıl hocası olduğunu biliyor musun?" Julie'nin başını sallaması üzerine devam etti. "Bununla ilgili bir günlük tuttu ve akşam yemeğinde Cole'a verdi. Varlığına bile şaşırmış görünüyordu. Fritz günlüğü okumama izin vereceğinden ya da bana okuyacağından bahsetmişti. Ama okumadı. Bana neler olduğunu anlattığı sürece dikkatinin dağılmasını kabul edebilirim. Ama hiçbir şey söylememesi, sanki bir sır saklıyormuş gibi. Bu canımı acıtıyor."

Julie başını salladı.

Sasha devam etti. "Dünkü partiden önce bir mektup aldık ve üzerinde sadece 'En iyi dileklerle' yazıyordu ve 'N' ile imzalanmıştı. Cole'la konuşmaya çalıştım ama bunu tartışmak istemedi. Daha sonra partide, onu ve Fritz'i ofisinde konuşurken duydum. Kim olduğunu biliyorlar, ayrıca Hindistan'la bir ilgisi var. Fritz, Cole'un bana söylemesi gerektiğini söyledi ama Cole sinirlenince vazgeçti."

"O günlüğü oku."

Sasha alt dudağını ısırdı. "Cole istemezken nasıl yapabilirim ki?"

Julie bir dakika düşündü. "Eğer Fritz Cole'un akıl hocasıysa, bu onun patronu olmak gibi bir şey. Ve eğer Cole'un patronu bunu okuman gerektiğini düşünüyorsa, bence sana ihtiyacın olan yetkiyi veriyor."

Sasha, Cole'un aynı fikirde olacağını sanmıyordu ama bu, olaylara bakmanın ilginç bir yoluydu.

o AKŞAM, masanın karşısından Cole'un oturduğu yere baktı. Cole akşam yemeği için pişirdiği pilav ve sebzeleri karıştırıyordu ama yemek yiyor gibi görünmüyordu. Cole onun kendisine baktığını hissetmiş olmalıydı çünkü bakışlarını dikkatini çeken şeyden çevirip Cole'a odaklandı. Kadın

Sıra dışı bir şey fark etmesini istemediğinden daha dik oturdu.

Boğazını temizledi. "Julie ve ben bugün konuşuyorduk, efendim. Düşünümüz için henüz bir tarih belirleyip belirlemediğimizi sordu, ben de belirlemediğimizi söyledim. Hangi tarih ya da ayları düşünüyordunuz?"

Gözlerinin irileşmesine ve çatalının ağzının ortasında durmasına bakarak soracağını düşündüğü soru bu değildi. Kendini toparladı ve lokmasını bitirdi. "Yaz sonu gibi diye düşünmüştüm."

Gülümsedi. "Daniel ve Julie'den sonra mı? Bana uyar."

Normalde güler ya da ona göz kırpardı. Bu gece öyle olmadı. Cole başını salladı ve yemeye devam ederek bir kez daha sessizliğe gömüldü. Bu sinir bozucuydu.

Sonunda bir saniye daha dayanamadı. "Bir sorun mu var, efendim?"

Gözlerini kısmıştı. "Neden sordunuz?"

Ciddi misin? demek istedi. "Son zamanlarda mesafeli görünüyorsun ve daha önce hiç böyle olduğunu hatırlamıyorum."

Gülümsedi ve bu her zamanki rahat gülümsemesi olmasına rağmen yüzünün geri kalanına tam olarak ulaşmadı. Bu gülümsemeye bir an bile inanmadı. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Bana inanmadığınızı izlenimine kapıldım." Sesi sakindi ama omuzlarının duruşu aksini söylüyordu.

Yine de bu kadar ileri gitmişti ve şimdi geri dönmenin bir anlamı yoktu. Cole'u üzmüş olsa bile. "Çok sezgisel, efendim."

"Cevap mı veriyorsun?"

"Hiç de değil, efendim." Derin bir nefes aldı, sanki bunu yapmak onun taşıdığı gerginliği bir şekilde hafifletebilirmiş gibi. "Ama haklısınız. Bir şeylerin yanlış gittiğini düşünüyorum ve bu konuda konuşmamanız beni endişelendiriyor."

Cevap vermeden önce birkaç uzun saniye onu izledi. "Seni asla strese sokmak istemem ve olanlardan bahsetmemenin seni bundan koruyacağını düşünmüştüm. Ancak görünüşe göre tam tersi oldu. Özür dilerim küçüğüm. Niyetim bu değildi."

Başını salladı ve devam etmesini bekledi. Devam edecekti, değil mi?

İç çekerek, öyle yaptı. "Uğraştığım birkaç sorun var. Biri, kaçırmaktan korktuğum ve kaçırmamak için geç saatlere kadar çalıştığım yaklaşan bir teslim tarihi. Diğer ana mesele ise geçmişimle ilgili. Konuşmak için doğru zaman olduğunu düşünmüyorum. Bu konuyu açmanın en iyi yolunu ve zamanını belirlememe izin vermenizi istiyorum."

Bir yandan kulağa mantıklı geliyordu ama diğer yandan da büyük bir sorun gibi görünüyordu. Hem onu rahatsız ediyor hem de onunla konuşmadan önce zaman istiyorsa büyük bir sorun olmalıydı. Ne olabilirdi ki?

"Sasha," dedi, hayal gücü kontrolden çıkmadan önce. "Ayrıca bunun üzerinde durmaman gerektiğini de söylüyorum. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim." Ne dediğini anlamak işin zor kısmı değildi. Asıl sorun bunu yapmaktı. Yaşadığı sorunlar üzerinde durmasını istemediğini anlıyor muydu? Evet, anlıyordu. Bu yapabileceği anlamına mı geliyordu? Bunu görecekti ama şüpheliydi.

Yemeklerini bitirdiler ve yemeğin geri kalanında sohbet ettiler. Kısa bir süre için sanki hiçbir şey yokmuş gibi hissettiler.

onları rahatsız ediyor. Neredeyse. Ama tam olarak değil.

Cole ofisine çekilirken Sasha temizlik yapmak için mutfağa gitti. İşini bitirmesi uzun sürmedi. Cole dağınık bir aşçı değildi, bu yüzden yemekten sonra temizlemesi gereken çok fazla şey yoktu. Bulaşık makinesini doldurdu ve tezgahı sildi.

Yatak odalarına gitmek için onun ofisinin önünden geçmesi gerekiyordu. Günlüğüne yazmadan önce hızlı bir duş almayı planlıyordu. Bu Cole'un ona yaptırdığı günlük bir aktiviteydi ve ilk başladığında sabahları yazsa da, zaman geçtikçe düşüncelerini geceleri yazmayı tercih ettiğini fark etti. Cole, bunu yaptığı sürece bir şekilde ya da diğerini umursamadı.

Ama yaklaştıkça aklına bir fikir geldi. Olabildiğince hızlı ve sessiz bir şekilde soyunarak bir dakikadan kısa bir sürede çıplak kaldı. Adamın ofisinin ortasına geldi ve başını eğerek diz çöktü.

Adamın onu fark ettiğini, yazarken bir anlığına duraklamasından anlayabildi. Sonra aynı hızla devam etti. Adamın hiçbir şey söylememesinden ve onu bütün gece diz çökmüş halde bırakmasından korkuyordu.

Yazmayı bırakması uzun sürmedi ve masadan kalkmadı. En azından o öyle olduğunu düşünmüyordu, sandalyenin hareket etme sesi yoktu. Onun yerine, ilk duyduğu şey oydu.

"Sana yardımcı olabileceğim bir şey var mı ufaklık?"

Başını kaldırdı ve onun bakışlarıyla karşılaştı. "Belki dikkatinizi dağıtacak bir şey önerebilirim diye düşündüm."

Nadiren seks istemişti. Genelde buna gerek olmazdı. Ama bu gece onun için bir şeyler yapmak istiyordu, her ne kadar cevap vermesi sonsuza dek sürecekmış gibi görünse de.

Sesinde hiçbir duygu yoktu. Ne de yüzündeki nötr ifadeden ruh halini tahmin edebiliyordu. "Teklifin için teşekkür ederim ufaklık. Başka bir zaman olsaydı, seve seve kabul ederdim. Ama bu teslim tarihine yetişmek istiyorsam, bu gece çalışmam gerekiyor."

Kalbi sıkıştı. Onu daha önce hiç geri çevirmemişti. Bunun aptalca olduğunu ve bir teslim tarihi olduğunu bilse de, yine de canı yanmıştı. Gözyaşlarını geri kırıptı.

"Ancak," diye devam etti. "Yanımda oturursan çok mutlu olurum."

Ona emredebilecek olmasına rağmen kararı ona bıraktı. Verilmesi zor bir karar değildi. "Burada, ofiste sizinle kalmak istiyorum efendim."

Gülümsemesi memnuniyetini yansıtıyordu. "Teşekkür ederim ufaklık."

ERTESİ SABAH TEK BİR DÜŞÜNCEYLE UYANDI: O günlüğü okuyacaktı. Geriye dönüp baktığında, Cole çalışırken akşamın büyük bir kısmını ofisinde oturarak geçirmesi ona düşünmek için çok fazla zaman kazandırmıştı. Ve düşünmek ona eylemlerini haklı çıkarmak için ihtiyaç duyduğu şeyi veriyordu.

Esas olarak, yemekte Cole günlüğü okumasını yasaklamadı. Henüz bunu tartışmadığını söyledi. İki ayrı şey. İsteddiği kadar okuyabilirdi. Cole'a okuduğu hiçbir şey hakkında soru soramazdı.

Dün gece yatmaya hazırlanırken ona kahvaltıdan sonra Nathaniel, Jeff ve Daniel ile Nathaniel'in sahibi olduğu BDSM kulübünde buluşmak üzere ayrılacağını söylemişti. Evden çıkacağı için duyduğu heyecanı anlamamasını umarak başını salladı.

Arabası garaj yolundan çıkar çıkmaz, ofisine girdi. Günlüğü bulmak için masanın çekmecelerini açarken elleri titriyordu. Günlük orada değildi. Onu atmış mıydı yoksa Fritz'e geri mi vermişti? Lanet olsun. Başparmağındaki bir tırnağı çiğnedi ve ofise göz gezdirdi. Başka nerede olabilirdi?

Bakışları masasının arkasındaki kitap raflarına takıldı ve peşinde olduğu şeyi görünce gülümsedi.

FRITZ BROSE'UN DOSYALARINDAN

Müşteri: Cole Johnson

Arka plan: Üniversitede ikinci sınıf öğrencisi olan Cole dokuz ay önce D/s yaşam tarzı üzerine bir makale için araştırma yaptığı için bana ulaştı ve ben de röportaj için başvurduğu Domlardan biriydim. Onu meraklı, açık fikirli ve saygılı buldum.

Cole, yaşam tarzı hakkında öğrendiklerini aklından çıkaramadığı için geçen hafta beni tekrar aradı. Bir dominant olabileceğine inanıyor ve mentorluk için bana başvurdu. Eğer ilgilenmezse ondan bir daha haber alamayacağımı bildiğim için doldurması için ona evrakları verdim. Yine de doldurdu ve geri verdi. Gördüklerimden çok etkilendim ve bugün gelip beni görmesi için bir randevu aldık.

İlk değerlendirme: Cole zamanında geldi ve beklendiği gibi, konuşmamıza daha önce belirttiğim aynı saygılı ve açık fikirlilikle yaklaştı. Planlarımdan, müfredatımdan ve beklentilerimden bahsettim. Birkaç soru sordu ve randevumuz sona erdiğinde bir başlangıç tarihi belirledik. Bir itaatkârla çalışmaya hazır olmasının uzun sürmeyeceğini umuyorum.

SASHA BİR ESNEMEYİ BASTIRDI. İlginçti ama aradığı şey bu değildi. Birkaç sayfa ileri gitti.

Beklendiği gibi, Cole çabuk öğrenen biri olduğunu kanıtladı. Üçüncü toplantımız için, daha önce hiç görmediğim bir itaatkar getirdim.

sık sık çalıştım. İçinde şımarık bir çizgi var, bu yüzden onu her zaman bir Dom'un ilk sahnesi için kullanmıyorum, ama Cole ile iyi eşleşeceğini düşündüm.

"Bay Johnson," diye hitap ettim Cole'a. Domlara danışmanlık yapmak için kullandığım kulüpteydik. İngiltere'de sadece on ay kalacağım için kulüp sahibiyle anlaşmıştık. Bana kişisel ve oyun odalarımı ayarlayacaktı ve karşılığında ben de kadrosunda bulunan profesyonel itaatkârla çalışmayı kabul ettim. Bu ikimiz için de bir kazançtı ve iyi gidiyordu.

Oda küçüktü ama benimdi ve istediğim her şeyi elimden gitme korkusu olmadan bırakabilir ve depolayabilirdim. Bölgeyi bugün basitçe düzenledim. Bir şaplak sahnesi çekiyorduk, bu yüzden fazla bir şeye gerek yoktu.

"Herr Brose," diye hitap etti Cole bana.

"Bu Neysa." Ayaklarımızın dibinde diz çökmüş genç kadını işaret ettim. Başı öne eğikti ve saçları uzun siyah bir örgüyle toplanmıştı.

Cole onun önünde durmak için hareket etti. "Merhaba, Neysa. Ayağa kalkabilirsin."

Neysa ayağa kalktı ve Cole'a baktı. "Merhaba, efendim."

Cole ona yukarıdan aşağıya baktı, ilgisinden utanmıyor ve onun formunu takdir ettiğini saklamıyordu. "Bay Brose'nin bugünkü planlarımızın üzerinden geçtiğinin farkındayım ama başlamadan önce sorunuz olup olmadığını öğrenmek istedim."

"Hayır, efendim."

Odanın kenarında durmak için hareket ettim, yoldan çekildim, ama hala onun işindeydim. İkimize de daha geride durabileceğimi kanıtlayana kadar bunu yapmaya devam edecektim.

NEYSA MI? Kırmızı kıyafetli kadın o olabilir miydi? Sasha başını eğdi ve okumaya devam etti.

Eğitimdeki bir Dom'un ilk kez bir itaatkârla etkileşime girmesini izlemek benim için her zaman göz açıcı olmuştur. Bazıları, birlikte geçirecekleri zaman için ona bedenini ve zihnini veren kişiye karşı kolay bir güven sergilerdi. Diğerleri aşırı özgüvenliydi ve birkaçı da düpedüz korkmuş görünüyordu. Cole daha çok kolay güvene meyilliydi ama bilinmeyene karşı sağlıklı bir tedirginlik de görebiliyordum.

Cole'un bu yönünü seviyordum. Her şeyi bilen bir acemiden daha az hoşlandığım bir şey yoktu ve açıkçası bilinmeyene karşı tedirginlik duymanın akıllıca bir şey olduğunu düşünüyordum. Sakin ama tartışmaya yer bırakmayan bir ses tonuyla konuşuyordu. Bu da köşesinin bir başka artısıydı. Ses tonu çok fazla ağırlık taşıyabilir. Kelimeler önemliydi, ancak her zaman ikisinin bir araya geldiğinde çok az itaatkârın görmezden gelebileceği bir komut yarattığını düşünmüşümdür.

Neysa'ya eliyle şaplak attı. Bir önceki buluşmamızda ona isterse tahta küreklerimden birini kullanabileceğini söylemiştim ama o reddetmiş ve daha önce deneyimlemediği bir şeyi kullanmayacağını söylemişti.

"Oh?" Bunun üzerine kollarımı kavuşturdum. "Bu kışına bir yarrak alacağın anlamına mı geliyor?"

Sorum onu düşündüğüm kadar rahatsız etmemiş gibi görünüyordu. Gözlerimin içine bakarak, "Şimdiye kadar yapmadığımı nereden çıkardın?" diye sordu.

Cevabı kesinlikle mükemmeldi ve doğruyu söyleyip söylemediğine karar vermeye çalışırken küçük bir gülümsemeye engel olamadım. Onu zorlamadım. Zorlamış olsun ya da olmasın, demek istediğini anlatmıştı.

Sahne sırasında çok az talimata ihtiyaç duydu, sadece konumlandırma ve benzeri şeyler hakkında birkaç işaretçi. Neysa, onu eşleştirdiğim her yeni Dom için söylenemeyecek bir şey olduğunu memnuniyetle ifade etmiş görünüyordu. Cole'un önünde konuşmadık. Tecrübelerime dayanarak ertesi gün onu arayacağımı biliyordu. Ayrıca herhangi bir kırmızı bayrak fark ederse, gece yatmadan önce bana söylemesini beklediğimi de biliyordu.

Cole bu şekilde devam ederse, onun mükemmel bir Dom olacağını görebiliyorum.

"ONDAN HOŞLANDIN, DEĞİL MI NEYSA?" Sashed bir hmmp verdi ve öncekinden daha ileri gitti.

Cole ile istediği ilişki hakkında konuşma

Geçen haftaki toplantımızın sonunda ve mentorluktaki üçüncü ayının başında Cole'dan en çok ne tür bir ilişki ve dinamikle ilgileneceğini düşündüğünü yazmasını istedim. Gazeteci olduğunu biliyordum, o yüzden

Cevabının iyi düşünölmüş ve tutarlı olmasını bekliyordum, ancak itiraf etmeliyim ki bana gönderdiği şey için hazırlıksızdım.

Cole 7/24 bir ilişki içinde olmak istediğini söyledi. Tipik olarak, bir Dominant'tan yürüyüşünün bu kadar erken bir döneminde bunu duyduğumda, kırmızı bayraklar yükselir. Ancak, Cole'dan ve yaşam tarzına yaklaşımından ne kadar etkilendiğimi birkaç kez belirtmişim, bu yüzden bu açıklamayı yaptığında bir güç gezisi istemesini beklemiyordum. Haklıydım da.

Yaptığı ilk şey farklı potansiyel ilişkileri özetlemek oldu. Sıradan, sadık, ara sıra partner olan ve 7/24. Her biri üzerine yazdı ve sonra 7/24 için fikrini belirtti. Bir Efendiyi, bir itaatkâra koruma, rehberlik etme ve öğretme sözü vermiş bir kişi olarak görüyor. İzin zamanlarınız varsa bunun nasıl mümkün olabileceğini anlamadığını söyledi. Onun ne demek istediğini biraz anlıyorum ama itaatkârın düşünceleri beni daha çok endişelendiriyor. Bir sonraki seansında bir süre bu konu hakkında konuştuk.

Vay be, yirmi dört/yedi istediğini erkenden biliyor muydu? Bunun onu neden şaşırttığından emin değildi ama daha fazla N ismi aramak yerine girişi okumaya devam etti.

"Anlamalısın," dedim ona. "Yaşam tarzına yeni giren birinin böyle yedi gün yirmi dört saat sürecektir bir ilişkiyi dört gözle beklemesi o kadar da yaygın bir durum değil."

"Bunu görebiliyorum." Sanki başka bir şey söylemek istiyormuş gibi görünüyordu ama bir süre sessiz kaldı ve boşluğa baktı. Sonunda konuştu, "Sanırım..." Kelimeleri aradığı belliydi. "Bence her şey oradaysa. Ve eğer her şey doğruysa. Çift doğruysa."

Bağlantı doğru. Aralarındaki kimya doğru. İkisi de aynı şeyleri istiyor. Bunun bitmesini neden istesinler anlamıyorum. Kısa bir süre için bile olsa."

"İtaatkârla ilgili endişemi anlıyorsunuz değil mi?"

"Sürekli bu zihin yapısında olursa, kendisi olması zorlaşabilir mi? Ya da kendini kaybedebileceği endişesi olabilir mi?"

"Evet, ikisi de."

"Bunu anlamak ve yapmadığından emin olmak için iyi bir Efendi gerekir. İhtiyaçlarının ve isteklerinin bilindiğinden emin olması gerekir. Ve Efendisi de ona sadece bunları duyurmak için değil, bunları dile getirdiğinde onu dinlemek için de izin vermelidir. Çünkü o bir itaatkâr olsa da, ihtiyaçları ilişkide Dom'lardan daha az önemli değildir."

Gülümsedim. "İşte bu yüzden Cole Johnson, bir gün iyi bir Efendi olacaksın. Bunun bir al-ver olduğunu ve yarı yarıya olması gerektiğini anlıyorsun. Bizim yaşam tarzımız hassas bir dengedir. Bir sahne sırasında bu yüzdelerin değişmesi sorun değil. Aslında değişmeli ama genel oran yarı yarıya olmalı. Aksi takdirde elinizde kalan tek şey bir kişinin diğerinden faydalanması olur. Ve evet, bir itaatkârın bir Dom'dan faydalanması mümkündür."

"Yine de ilk liderliğime 7/24 olarak başlayacağımı sanmıyorum."

"Katılıyorum. Yapılacak en akıllıca şey bu."

"Şimdi, eğer işler yolunda giderse, sonunda 7/24 gitmeyebiliriz demiyorum." Konuştu, küçük bir

Yüzünde bir gülümseme vardı. Pek çok itaatkârın hoşuna gideceğini bildiğim o şakacılığı yeterince taşıyordu. "Sanırım daha baskın ve itaatkâr bir şekilde başlayıp Efendi ve köle ilişkisine doğru sürükleneceğiz."

Kollarımı kavuşturdum ve başımı salladım. "Başka türlüünü hayal bile edemiyorum."

SASHA başını kaldırdı ve saate baktı. Okumaya devam etmek istiyordu ama Cole'un şüphelenmesini istemiyorsa elle tutulur bir şey yapması gerekiyordu. İç çekerek günlüğü bulduğu yere geri koydu.

Sikeyim.

O rafta olduğunu umuyordu.

BUGÜN SAAT 10:30'DA EDITÖRÜYLE BULUŞACAKTI. O SAATTE Cole dün akşam yemekte ona anlattı. Öğleden önce onu aramış ve şehre gelmesini istemişti. Sasha onun da kendisiyle gelmesini isteyip istemediğini sordu. Genellikle Cole toplantılara gittiğinde Sasha da onunla gelir, biraz alışveriş yapar, öğle ya da akşam yemeği yerlerdi. Bir keresinde onlara bir oyun için bilet almıştı.

"Bu sefer değil," demişti sorusuna cevap olarak. "Bu toplantının ne kadar süreceğinden emin değilim ve korkarım sonrasında iyi bir arkadaş olamayabilirim."

Başını salladı, günlüğü tekrar okuyabileceğini fark edene kadar hayal kırıklığına uğramıştı.

O gider gitmez, ofisine adım atmadan önce on dakika beklemek için kendini zorladı. Bunun bir önemi yoktu ve beklemek aptalcaydı ama bunun öz disiplin göstergesi olduğunu söyleyerek rasyonalize etti.

Bir gün önce durduğu yeri buldu ve birkaç sayfa ileri atladı.

Artık bir mentee olarak görülme de Cole ve ben arkadaş kaldık. Arkadaşı olarak itiraf etmeliyim ki

Neysa ile olan ilişkisi hakkında endişelendiğimi söylemeliyim. Yapışkanlaştı.

Geçen hafta onlarla yemek yedim ve Cole Amerika'da görüştüğü işle ilgili yakında haber alacağını söyledi. Neysa ona boynuzları ve kuyruğu çıkmış gibi baktı.

"Bu iş konusunda ciddisin, değil mi?" diye sordu.

Sanki bu konuşmayı bugün on kez yapmışlar gibi iç geçirdi. "Sana hiç öyle olmadığım izlenimini verdim mi?"

Uzun bir dakika boyunca ona baktı. Şaka yaptığını ya da elbette İngiltere'de kalacağını söylemesini bekledi. Söylemeyince ayağa fırladı ve koşarak odadan çıktı. Cole'a dönüp baktım ama o hiçbir şey olmamış gibi sakince yemeğini yemeye devam etti.

Sasha sayfayı çevirdi. Sayfa boştu. Bir sonraki de öyle. Burada bitmiş olamazdı. Neysa ve Cole arasında ne olmuştu? Fritz o zaman neden endişeliydi ve Sasha'nın şimdi neyi bilmesi gerektiğini düşünüyordu? Ve Neysa kırmızı kartvizitli kadın mıydı ve bunların Hindistan'la ne ilgisi vardı?

Hepsine lanet olsun. Günlüğü okumak sadece sorularını arttırmıştı. Bir tanesine bile cevap vermemişti. Tiksintiyle günlüğü rafa geri koymak için döndü ama tam o sırada sayfalardan beyaz bir zarf düştü. Fritz'e gönderilmiş olduğunu fark ederek almak için eğildi ama el yazısı kırmızı zarfa çok benziyordu.

Onu görmeden önce varlığını hissetti ve bir şeylerin ters gittiğini anladı. Ne göreceğinden korkarak ama nedenini bilmeden ayağa kalktı, kapıya baktı ve

nefesi kesildi. Cole daha önce de ona kızmıştı ama onu hiç kızgın görmemişti.

Belki de kızgınlık doğru kelime değildi. Kızgınlıktan daha fazlası için bir kelime var mıydı? Zihni bomboştu. Onu gördüğü anda her şey beyninden uçup gitmişti.

Neden bu kadar erken döndü?

Bakışları kızın yüzünden tuttuğu nesneye kaydı ve kızın midesi bulandı. Günlük.

"Ben ayrıldıktan kısa bir süre sonra editörüm aradı ve bütün gece kustuğunu söyledi. Toplantımızı iptal etti. Dün gece makalemi teslim ettim, son teslim tarihinden önce. Son zamanlarda huysuzluk ettim ve seninle istediğim gibi vakit geçiremedim. Günü birlikte geçirebilmek için geri dönmek için sabırsızlanıyordum." Elindeki günlüğe başıyla işaret etti. "Bir kez bile aklıma gelmedi, sen de benim New York'ta olmamdan mutlu olurdun çünkü burnunu sokmak istiyordun."

Kadın bir şey söylemek için ağzını açtı ama adam başını salladı. "Konuşma." Mırıldandı ve elini yüzünde gezdirdi. "Şu anda bunu yapamam. Pişman olacağım şeyler söylemeden önce sakinleşmem gerek. Döndüğümde misafir odasında beklemeni istiyorum. O odada içine girebileceğin hiçbir şey yok." Yarı yolda döndü ve omzunun üzerinden baktı. "İtaat etmeni ve sabrımı zorlamamanı öneririm."

Tuttuğu gözyaşlarının düşmesine izin vermeden önce ön kapı kapanana kadar bekledi. Onunla konuşamadığı ve gitmek zorunda kaldığı için hiç bu kadar kızgın olmamıştı. Onun uzaklaşırkenki görüntüsünü yeniden canlandırırken vücudu titredi.

FRITZ KAPI ZILINI ÇALDI VE BİR ADIM GERİ ÇEKİLDİ.

Cole'u bekledi. Yirmi dakika kadar önce telefonu çaldığında yakınlarda alıŖveriŖ yapıyor, Kate'in bir iki gün önce bahsettiği yerel balı arıyordu. Bir kavanoz alıp bulması için dolaba bırakmak istemişti. Onu şaşırtmak için böyle şeyler yapmayı severdi. Cole aramadan hemen önce, Cole ve Sasha'nın evlerinin yakınındaki çiftçi pazarından son kavanozu almıştı.

Cole kapıyı açtı ve Fritz içeri girmeden önce tereddüt etti. Sasha ve Cole arasında olanların detaylarını bilmiyordu ama arkadaşının yüz ifadesine bakılırsa pek de iyi bir şey değildi. Ofise girdiler ve Cole kapıyı arkalarından kapattı. Fritz bir kaşını kaldırdı ama sessiz kaldı.

Cole doğrudan konuya girdi. "Eve erken geldim ve Sasha'yı günlük okurken buldum."

"Ama mektup değil?"

"Sanmıyorum."

Fritz, Cole'un yanındaki sandalyeye çöktü. Derin bir nefes alarak, ne yapması gerektiğini sordu, "Bu da demek oluyor ki hala

sen ve Neysa hakkında bir şey bilmiyor. Neden birlikteydiniz ya da neden ayrıldınız? Hindistan'da olan herhangi bir şey?"

Cole homurdandı. "O mektubu okuyana kadar bildiğinden haberim yoktu. O lanet şeyin varlığından bile haberim yoktu."

"Neysa bana yazdı. Sonra." Cole'un öfkelenmesini bekliyordu ve onun omuzlarını silkmesine şaşırdı. "Kendimi biraz sorumlu hissettim ve onu aradım. Konuştuk."

"Biriyle konuştuğuna sevindim. Benimle hiçbir şey yapmak istemiyordu."

"Onu suçluyor musun?"

Cole'un gözleri kısıldı. "Benim hatam değildi. Ben yapmadım -"

"Buraya yargılamaya gelmedim. İkiniz de sıçıp batırdınız. Onu suçlayıp suçlayamayacağınızı sordum."

Cole cevap vermedi.

"**S o n u ç** olarak, Sasha ona hiç bahsetmediğin bir kadınla geçmişin olduğunu biliyor."

"Ona söylemeyi planlamıştım ama doğru zamanı bulamadım." "Evlenme teklif edecek zamanı buldun."

Cole başını kaldırdı. "Kate'e hiç söylemedim."

Fritz başını salladı. "Onunla evlenmeyi de hiç planlamamıştın."

"Sasha benden izin almadan ofisime girip günlüğü okumamalıydı."

"Katılıyorum," dedi Fritz. "Ve bu ve onunla yapman gereken konuşma arasında, tam bir bok fırtınası yarattın." Masaya vurdu. "Sasha'nın davranışlarını düzeltmek için ne yapacaksınız?"

Cole ellerini saçlarında gezdirdi. "Henüz karar vermedim. Onbaşının doğru yön olduğunu sanmıyorum. Şu anda misafir odasında beni bekliyor."

Fritz masaya vurarak düşündü. "Belki de bakmanız gereken yön budur."

"Onu misafir odasında mı tutuyorsun?"

"Şart değil. Onu bir odaya hapsetmezsiniz ama size hizmet etme, sizinle birlikte olma yetisini elinden alırsınız. Birlikte uyumak, yemek yemek, takılmak ya da seks yapmak yok." Fritz kaşlarını kaldırdı, Cole'un böyle bir anlaşmayı kabul etmesinin zor olacağını tahmin ediyordu.

Cole yüzünü buruşturdu. "Bu benim için de bir ceza."

Fritz ayağa kalktı. İşi bitmişti. "Bu çok adil." Cole'un omzuna bir tokat attı. "Kendim çıkacağım."

SASHA ön kapının ikinci kez kapandığını duydu ve içeri giren kişinin fazla kalmadığını düşündü. Cole şimdi geri gelecek miydi? Kendini sakinleştirmek için birkaç derin nefes aldı ve işe yaramadığında şaşırmadı. Bu iş nasıl bu kadar boka sarmıştı? Ofis kitaplığındaki bir günlüğü okuması çok mu yanlıştı?

Ama...

Onun efendisiydi. Julie ve Daniel'ın aksine, yatak odasının dışında kontrolü Cole'a vermişti. Cole ve o izin hayatı yerine af dileyen bir hayat yaşamamışlardı.

Ayak sesleri koridorda yankılanıyor, ona ulaşmak için attığı adımları işaretliyordu.

Başını eğik tuttu. Adam kapı aralığındaydı. Sakinleşmiş miydi? Yoksa hâlâ kızgın mıydı?

"Bana bak." Sesi kızgın değil, onaylamaz gibiydi.

Yukarı baktı. Yüzünde sert çizgiler ve gergin kaslar vardı.

"Hayal kırıklığına uğradım, Sasha," dedi ona doğru yürürken. "İlişkimizin bundan daha güçlü olduğunu ve bana olan güveninin daha fazla olduğunu sanıyordum. Yemekte sana geçmişimde bazı sorunlar olduğunu ama bunları uygun olduğunu düşündüğümde tartışacağımızı söylemiştim. Ayrıca onların üzerinde durmaman gerektiğini de söyledim. Bu konunun tartışılmaması, düşünülmemesi ya da okunmaması gerektiğini kastettiğimi anlayacağını varsaymıştım."

Başını salladı. Evet, onun söylediğı her şeyin farkındaydı. İstediklerinin peşinden gitmiş ve bu isteklerinin peşinden gitmesini haklı çıkarmak için onun sözlerini çarpıtmıştı.

"Ofisime girmek için ben gidene kadar beklemiş olman, bu konudaki düşüncelerimi bildiğini gösteriyor." Durakladı, onu izliyordu. "Aynı zamanda hilekârcaydı."

Tartışmak, bunun bir aldatmaca olmadığını söylemek istedi. Aldatma kulağa kasıtlı ve kötü niyetli geliyordu. Ama daha da fazlası, bunu tekrar düzeltmek için ne gerektiğini bilmek istiyordu. Onları tekrar doğru yapmak için. Her şeyi yapardı. Onu iki hafta boyunca her gün dövebilirdi ve o da bunu memnuniyetle kabul ederdi.

"Bunu yapmaktan nefret ediyorum ama yapılması gerekiyor." Kollarını kavuşturdu. "Önümüzdeki hafta boyunca bana hizmet etmeyeceksin. Yatağında ya da masamda istenmiyorsun. Ve hiçbir sebeple ofisime girmeyeceksin. Bir hafta boyunca burası senin odan olacak. Çalışmana izin vereceğim ama doğruca oraya gidip geleceksin. Akşam yemeğini ben getireceğim, kahvaltı ve öğle yemeğı sana kalmış. Belki hafta sonunda bana anlaştığımız şekilde hizmet edebilirsin."

İşi bitince döndü ve uzaklaştı.

Cole odadan çıktıktan sonra uzun süre yerinde kaldı. Ön kapı bir daha açılmadı, bu da onun evde kaldığını gösteriyordu. Kendini dik tutamayarak büyük bir hıçkırıkla yere yığıldı.

Bu hayal edilebilecek en kötü cezaydı. Nefret ettiği şeyleri yazması söylense, Cole'dan ayrı kalmak ilk sırada yer alırdı. Şimdi de onu bir hafta boyunca hayatından çıkarmıştı. Onu misafir odasına sürgün etmişti. Tanrım, göğsü bu kadar acımamalıydı. Kalbini elleriyle sökmüş olsaydı, daha fazla acıtamazdı.

Doğrulup oturdu. Ne oluyor lan? Bir erkek yüzünden yerde ağlamaya hakkı olmayan yetişkin bir kadındı.

Olduğu yerde kalarak, bu yolda daha fazla ilerlemeden önce kendini durmaya zorladı. Uzun zaman önce itaatkâr olmayı kabullenmiş ve kendi istek, arzu ve ihtiyaçlarına göre yaşamaya başlamıştı. Cole'la ilişkisindeki hiçbir şey onun kadınlığını azaltmıyordu.

Azarlaması ne kadar sert olursa olsun haklıydı. Söylediği her kelime ona bir hançer gibi saplanmıştı. Her şeyi berbat etmişti ve şimdi bunun sonuçlarıyla başa çıkmak zorundaydı.

Bu yetişkin bir kadın olmaktı.

Önümüzdeki hafta onu zorlayacaktı ama tüm gücüyle bununla yüzleşmeyi planlıyordu. Önümüzdeki günleri bir öğrenme deneyimi olarak görecekti ve onlardan değerli dersler çıkaracaktı. Yedi gün geçtikten ve Cole'un önünde diz çöktükten sonra Cole onunla gurur duyacaktı.

Onun kendisini övdüğü görüntü zihninde netleşince ayağa kalktı ve önündeki hafta için hazırlandı.

HAFTAYA ÜÇ GÜN KALA, SASHA NASIL OLACAĞINI BILMIYORDU. bir dört yıl daha dayanabilirdi. Son üçü korkunçtu. Cole onunla dört kelime konuşmuş olabilirdi. Ev o kadar durgun ve sessizdi ki, kendini bir mezarda yaşıyormuş gibi hissediyordu. O kadar kötüleşmişti ki neredeyse her sesten sığıyordu.

Ama geceler en kötüsüydü.

Geceleri, tanımadığı misafir odasının karanlığında, eski düşmanı uykusuzlukla savaştı. Sonra, savunması düştüğünde, gün boyunca görmezden gelmek için çok çalıştığı mutsuzluk, korku ve kendinden nefret etme duygusu aynı anda onu vurdu. Karşı koyamayınca yüzünü yastığına gömüyor ve hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.

Gece savaşına hazırlanırken, günün erken saatlerinde bulduğu gizli silahı eline aldı. Kıyafetleri ayırıp çamaşırları yıkarken onun beyaz gömleklerinden birini almış ve misafir odasına saklamıştı. Işığı söndürerek gömleği yanağına doğru kaldırdı. Adamın kokusu kumaşa sinmişti ve gözlerini kapatırsa...

Derin bir uykudan uyandı ve odada bir varlık hissetti. Cole'u tanımadan önce nefesi göğsünde sıkıştı. Ama rahatlaması uzun sürmedi. Bu hafta onunla birlikte olmamasını bu kadar büyüttükten sonra neden misafir odasında idi? Ve orada öylece duruyordu. Hareket etmiyordu. Konuşmuyordu. Çok korkutucuydu.

"Uyanıksın," dedi, ama bariz olanı mı söyledi yoksa bilmiyordu mu anlayamadı.

Cevap verme riskini göze aldı. "Evet, efendim."

"Sevişmem lazım ve elimi kullanmaktan yoruldum. Onun yerine seni kullanacağım."

Evet, sonunda! Bütün haftayı onsuz geçirebileceğini hiç düşünmemişti. Onu geri istedi. Şükürler olsun.

"Heyecanlanmadan önce, bu hiçbir şeyi değiştirmez." Sesi mesafeliydi. Hiç de onun Cole'u gibi değildi. "Sen benim sikim için bir deliksin. Hepsi bu kadar. Konuşmayacaksın, inlemeyeceksin ya da gürültü yapmayacaksın. Ben aksini söylemedikçe kıpırdamadan dur ve boşalmasan iyi edersin."

Bir anda umutsuzluğa geri dönmüştü. Kımıldadı ve koridordaki loş ışık çıplak olduğunu gösterdi.

"Eğil, yüzün yatağa dönük olsun. Sikişirken görmek istediğim son şey senin yüzün."

Ona tokat atsa daha az acırdı. Gözyaşlarını ısırdı, düşmelerine izin vermeyi reddetti. Eğer tek istediği buysa, ona vereceği şey de buydu. Soğuk ve sert sözlerle inanıyormuş gibi davranabilirdi ama bedeni yalan söyleyemezdi. Ona bir kez dokunduğunda, parmakları aşkını anlatacaktı.

Gömleğini yastığının altına itti ve yatağın üzerinden kalkmak için çabaladı. Yatağa kıyafetle girmesini yasaklamıştı ve o da bunun değişmediğini varsaymıştı.

Çünkü aynı yatağı paylaşmıyorlardı. Tek kelime etmeden arkasına geçerek başını yatak örtülerinin içine soktu.

Bekledi, her nefesi onun dokunuşunu bekliyordu: göğsünü avuçlayan avucunun sıcaklığı, omurgasının çizgisini okşayan dudakları ve iç uyluklarında gezinen bilgili parmak uçları onun için yanmasına neden oluyordu.

Bu geceki planı bu değildi. Adam iki parmağını içine sokarken kendini tuttu ve küfretti.

Islak değildi.

Hem de hiç.

Adamın tükürdüğünü duydu ve siki parmaklarının yerini alarak kadının girişinde durdu ve itti. Cüssesinin farkında olan adam, onun hazır olduğundan emin olmadan asla içine girmemişti. Tahrik olmamışken onu içine almasının acısı beklediğinden daha fazla canını yaktı. Çarşafı ısırdı, vücudu büyük bir gerilim düğümüne dönüşürken, adam boşuna içine girmeye çalıştı.

Nefesinin altında mırıldandı, geri çekildi ve bir kez daha denemeye hazır olarak tekrar tükürdü. Vücudu bunu kaldıramazdı, onu asla beceremeyecekti. Ama omurgasından aşağı bir ürperti aktı. Yapabilirdi. Daha güçlüydü ve aynı anda hem onu zapt edebiliyor hem de zorlayabiliyordu.

Bu Cole'la birlikte olamazdı. Duygudan yoksun olanla. Eğer bir şeyler gösterseydi... belki. Ama bu şekilde değil.

Kalçalarını kavradı ve içine doğru itti.

Nefes alamıyordu. "Red," diye soludu ama onun duyabileceği kadar yüksek sesle değil. "Red," diye tekrar denedi. Adam durmadı. "Kırmızı!" Çığlık attı ve kaçmak için çaresizce tekmeledi.

"Sasha."

"Kırmızı!"

"Sen benimsin, küçüğüm. Kimse sana zarar veremeyecek."

Sen de öylesin. Bunu içinden mi yoksa yüksek sesle mi söylediğini bilmiyordu.

"Oh, Tanrım. Sasha. Yapma. Lütfen geri gel."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Neredeydi? Kiminle birlikteydi? Sakinleşmek için derin bir nefes almaya çalıştı ama tek yaptığı boğulmak oldu. Bir tane daha. Sadece dene. Nefes aldı ve ciğerlerini doldurdu. İşte böyle. Büyük bir nefes. Bir vınlama ile nefes verdi. Güzel. Bir kez daha.

Birden kendi kendine konuşmadığını, birinin kucığında olduğunu ve onun sakinleşmesine yardım ettiğini fark etti.

"Derin bir nefes daha al, ufaklık."

Cole mu?

Ona bakıp yüzünde hiçbir şey görmek istemedi, ama sesi birkaç dakika öncesinden farklıydı. Kendini durduramayarak başını kaldırdı. Onun hiçlik yüzü gitmişti. Yerini endişe ve keder dolu bir yüz almıştı.

Ve bir tişört ve boxer giymişti.

Daha iyi görebilmek için döndü. "Cole?"

Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Evet, aşkım."

Onu yatak odalarına taşıdı, yatağa yatırdı ve yanına gitti, kucagina aldı ve battaniyelerle örttü. Bir saatten fazla bu şekilde kaldılar, konuşmadılar, uyumadılar, sadece var oldular.

Gün ağarmaya başladığında pencerelerden içeri bakarak konuştu.

"Sana ondan bahsetmem

gerek." Sasha başını salladı.

Kendisinden, kink hakkında bilgi edinmek isteyen üniversite öğrencisinden ve ona akıl hocalığı yapacak olan Alman Dom'dan bahsetti. Birlikte olduğu ilk itaatkârdan ve ona nasıl aşık olduğundan bahsetti. Akıl hocalığından sonra ve arkadaşı Fritz'in tavsiyesine rağmen, o itaatkâr Neysa'yı görmeye nasıl devam ettiğini anlattı.

Asla yürümeyeceğini anladığında çıkmaya başlayalı çok olmamıştı ama ondan ayrılmadı çünkü Amerika'da iş arıyordu. Oxford'a transfer olmadan önce Amerika'da üniversiteye gitmiş ve hem ülkeye hem de insanlarına aşık olmuştu. Her zaman geri dönmeyi planlamış ve bunu hiçbir zaman saklamamıştı.

Neysa yüksek lisans yapıyordu, aile üyelerinin çoğu İngiltere'de yaşıyordu ve ona defalarca Amerika'ya taşınmakla ilgilenmediğini söylemişti.

New York'ta bir işi kabul ettiğini söylediği gün, kadın yıkıldı ve ona hamile olduğunu söyledi. Adam şok olmuştu çünkü geçmişte çocuk konusunu konuşmuşlardı. Onun çocuk istemediğini biliyordu. Adam onu bilerek hamile kalmakla suçladı. Kadın teselli edilemez hale geldi, ona yardım etmesi için yalvardı ve ailesinin onu evlatlıktan reddedeceğini söyledi.

"Durumu daha iyi idare etmeliydim ve bunu itiraf etmek bana acı veriyor ama ona kürtaj yaptırmasını, İngiltere'de kalmayacağımı ve hiçbir şeyin ve hiç kimsenin beni durduramayacağını söyledim. O gece onu terk ettim. Altı hafta sonra bana düşük yaptığını söyleyen bir e-posta gönderdi. Ben zaten New York'ta yaşıyordum. Birlikte kalsaydık perişan olurduk. Ben

Beni hayallerimden vazgeçirdiği için ona kızardım ve o da onu sevmediğim için bana kızardı. Ama bunu bilsem bile daha iyi idare etmeliydim."

Sasha şaşkın bir sessizlik içinde oturdu. Belki de bu başka bir kâbustu ve uyandığında tanıdığı Cole'u, aşık olduğu adamı bulacaktı.

Cole onun ne kadar sert ve gergin olduğunu fark etmemiş gibiydi çünkü devam etti. "Kate'le ayrıldıktan sonra Hindistan'a gittiğimde Neysa orada ailesini ziyaret ediyordu. Planlanmış bir şey değildi, ikimiz de diğerinin orada olacağını bilmiyorduk."

Durakladı ve derin bir nefes aldı. "Birlikte yemek yedik ve saatlerce konuştuk. Sonunda yıllar önceki davranışlarım ve sözlerim için özür dileyebildim. Doğum kontrol haplarını bilerek atladığını itiraf etti. Böyle bir şey olmamalıydı. Buna engel olmalıyım ama öpüştük ve onu otel odama geri götürdüm. Ertesi sabah çirkin bir kavga ettik çünkü bunun tek gecelik bir şey olduğunu bildiğini sanıyordum. Ama o bunu kaderin bize bir şans daha vermesi olarak gördü ve nereye gidersen gideyim beni bulacağını çünkü birlikte olmamız gerektiğini söyledi.

"Geçen gün postadan not gelene kadar son duyduğum buydu. Sanırım nişan duyurumuzu görmüş."

Sasha'nın aklından o kadar çok duygu ve soru geçiyordu ki, ilk olarak ne söyleyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Kendini ondan uzaklaştırdı ve en baştan başlamaya karar verdi. "Doğru anladığımdan emin olayım. Hamile kaldığınız kadına kürtaj yaptırmasını söylediniz ve sonra onu terk edip başka bir ülkeye mi taşındınız? Birkaç hafta sonra sana bir e-posta gönderiyor ve sen de düşük yaptığı için kendini şanslı mı sayıyorsun?"

"Hissettiğimi hiç söylemedim -"

"Sözümü kesme!" Sasha'nın vücudu öfkeyle sarsıldı. "Sonra yıllar sonra, tesadüfi bir buluşmadan sonra, onunla yattın ve tekrar gittin? Ve şimdi nerede yaşadığımı biliyor mu?"

Cole sessiz kaldı.

"Kimsin sen?" Fısıldadı. "Kazara hamile kalırsam, sen de beni terk eder misin?"

Onun cevap vermesini beklemedi. Battaniyeyi de yanına alarak yataktan indi.

"Hayır, Sasha," diye seslendi. "Bekle. Nereye gidiyorsun?"

"Misafir odasına geri dönün." Ciddi olduğunu anlaması için ona döndü. "Birdenbire, sensiz dört gün daha geçirme fikri bir ceza gibi gelmemeye başladı."

JULIE, SASHA'NIN GİRİŞİYLE KAŞLARINI KALDIRDI.

ertesi gün. Sasha, arkadaşı soru sormadan önce elini kaldırdı. "Sorma, tartışmayacağım."

"Buna saygı duyuyorum," dedi Julie. "Ama kayıtlara geçsin diye söylüyorum, Kötü Kıçlı Sasha, Mopey ve Depresif Sasha'yı açık ara yener."

"Teşekkürler. Sanırım."

"Ve eğer Kötü Kıçlı Sasha güçlerini yapıcı bir şekilde kullanmak isterse, aranması gereken birkaç gecikmiş şirket hesabım var." Julie faturaları havaya kaldırdı.

Sasha onları kaptı ve arkaya doğru yöneldi. "Hallediyorum."

Julie bir gün önce ofis dışındaydı ve Kötü Kıçlı Sasha'nın ilk çıkışını kaçırmıştı, iş ortağının kaçırdığı bir şey yoktu. Sasha günün çoğunu onunla temas edecek kadar talihsiz olan herkese hırlayarak geçirmişti. En azından bugün işe yarar bir şeyler yapabiliirdi. Borçlu hesapları aramak dün aklının ucundan bile geçmemişti. Gerçi bu muhtemelen en iyisiydi. Temas kurduğu herkesin kafasını koparacağından ve bir daha asla onlarla iş yapmayacaklarından hiç şüphesi yoktu.

Üç aramayı bitirmişti ve Julie kafasını odaya uzattığında dördüncü ve son aramanın detaylarına bakıyordu.

"Seni görmek isteyen biri var."

Eğer Cole olsaydı Julie ona söylerdi. İşle ilgili olduğunu düşünerek ana odalarına adım attı ve ayakta bekleyen adam karşısında dondu kaldı.

"Fritz," dedi.

Gülümsedi. "Bugün Herr Brose yok mu?"

Burnunu kırıştırdı. "Herr Brose tarzı bir gün gibi gelmiyor."

"Seninle birkaç dakika konuşmak istiyorum. Dışarıda yürüyebilir miyiz?"

Gözlerini kısmıştı. "Seni o mu gönderdi?"

"Hayır ve burada olduğumu bilseydi gelecek haftaya kadar kışına tekmeyi basardı. Ama beni bilgilendirdi."

"Sana beş dakika veriyorum." Omzunun üzerinden baktı ve Julie'ye, "Birazdan dönerim," dedi.

Fritz konuştuğunda sadece birkaç adım atmışlardı. "Cole ve Neysa arasında yaşananlarda benim de payım olduğu için gelip özür dilemem gerekiyordu."

"Ne?" diye sordu. Diye sordu, çünkü bu hiç mantıklı değildi.

"Siz, belki de birçok itaatkârdan daha fazla, Domların mükemmel olmadığını çok iyi biliyorsunuz. Neysa'nın bana gönderdiği mektubu hiç okudun mu? Beyaz zarfın içindeki mektubu?"

Başını iki yana salladı. Doğrusu, bunu unutmuştu.

"Cole Hindistan'dan ayrıldıktan birkaç hafta sonra gönderdi. Çok açık sözlüydü ve bana Cole'u affettiğini çünkü onun kendisi için doğru erkek olmadığını ve asla da olamayacağını anladığını söyledi. Bunun yerine beni suçladı."

"Sen mi?" Sasha yürümeyi bıraktı. "O kadar insan arasından neden sen?"

Onu yakındaki ıssız bir banka yönlendirdi ve oturdular. "Üçümüz arasında yaşam tarzı konusunda en deneyimli olan bendim ve daha iyi bilmem gerekirdi. Yerleşmek istediğini biliyordum ve Cole'un İngiltere'de kalmaya niyeti olmadığını da biliyordum. Onun ne demek istediğini anlayabiliyordum."

"Üzgünüm efendim ama bu tamamen saçmalık gibi geliyor. İlaçlarını almamaya karar verdiği için siz de mi suçlusunuz? Cole'un ABD'de yaşama hayalinin onu tüm sorumluluklara karşı kör etmesinden de mi sorumlusunuz?"

"Hayır ama -"

"Ama diye bir şey yok." Onun sözünü kesti. "Bizler mükemmel insanlar değiliz, bu yüzden mükemmel şeyler yapmayacağız. Ama bizi biz yapan da bu kusurlarımızdır. Bu yüzden belki de birlikte kusurlu olmayı kabul etmeliyiz."

Fritz bir şeyler söylemeye çalıştı ama kadın onu durdurdu çünkü bir zamanlar söylediği önemli ama denenmemiş bir gerçeği aniden hatırlamıştı. "Sözünüzü kestiğim için özür dilerim efendim, ama acilen biriyle konuşmam gerekiyor."

Fritz'in gözleri neşeye dans ediyordu. "Peki Julie'ye seni ne zaman beklemesini söyleyeyim?"

"Yarın," diye cevap verdi gülerek.

Cole'u dışarıda, oturup düşünmek için en sevdiği yer olan arka güvertede otururken buldu. Mümkün olduğunca sessizce hareket ederek Cole'un ayaklarının dibine oturdu ve şaşkınlıkla adını haykırdığında gülümsedi çünkü ninja becerilerine sahip tek kişi o değildi.

Adam ona herhangi bir soru sormadı, o da konuştu. "Sana tüm parçalarını sevdiğimi çünkü hepsinin seni sen yaptığını söylediğimi hatırlıyor musun?" Onun başını sallaması üzerine devam etti: "Bunu söylerken her ne kadar ciddi olsam da, bunun doğru olması mümkün değil çünkü o zamanlar tüm parçalarınızı tanımıyordum. Daha da ötesi, o zamanlar hiçbir parçandan hoşlanmıyordum."

Yüzünde temkinli bir ifade vardı. "Peki şimdi hoşlanmadığınız kısımları biliyor musunuz?"

Dizlerinin üzerine çöktü ve öne doğru eğilerek ellerini onun ellerinin üzerine koydu. "Hâlâ ciddiym. Tüm geçmişin, hoşlanmadığım kısımların bile, bugün olduğun kişinin oluşmasında rol oynadı. Bugünkü sen farklısın, öğrendin ve olgunlaştın. Çoğu kişiden daha iyi olduğunu da eklemeliyim."

Uzandı ve parmak uçlarıyla onun yanağını okşadı. "Eğer beklenmedik bir şekilde hamile kalırsan, seni asla terk etmez ya da kürtaj yaptırmanı önermezdim. Artık o bencil çocuk değilim."

"Ve ben o kız değilim."

"Hayır, değilsin. Kim olduğunu biliyor musun?" Onun kucağına tırmandı. "Ben senin Sasha'nım." Onu kendine çekti. "Sen çok daha fazlasısın."

SASHA SANKI ENDIŞELİ DEĞİLMIŞ GIBI DAVRANDI.

Cole'un öğleden sonraki planları. Cole, ben ve bir baston. Endişelenecek bir şey yok. Başını salladı. Bunu kabul ederken ne düşünüyordum?

Bugünden önce depo olarak kullandıkları ikinci kattaki boş odanın önünde çıplak bir şekilde diz çöktü. Onu hâlâ korkutan kâbusun üzerinden üç hafta geçmişti ama ilişkileri her zamankinden daha güçlüydü.

Odanın kapısı açıldı ve Cole koridora adım attı. Bakışları kızın üzerine düştü. "Düşüncelerini diğer odadan duyabiliyorum küçüğüm," dedi. "Bunu yapmamayı mı tercih edersin?"

Ona fikrini değiştirdiğini ve devam edemeyeceğini söylemeyi tartıştı. Ama gerçek şu ki, Abby ve Nathaniel ile gördüklerine benzer en az bir sahne yapmak istiyordu.

"Güven bana küçüğüm," dedi. "Bundan zevk alacaksın." Elini uzattı ve kız elini tuttu. Onun dokunuşu çarpan kalbini sakinleştirdi.

Birlikte odaya girdiler ve odayı son gördüğünden bu yana olan değişiklikler karşısında çenesi düştü. Saklama kutularını kaldırmıştı. Parıldayan alçak ışık

Mumlar parıldıyor ve duvarlardaki gölgeler boyunca dans ediyordu. Havayı baharatlı lavanta kokusu dolduruyordu. Ortada büyük bir masaj masası ve yanında çok sayıda battaniye ve yastık vardı. Bir disiplin seansının soğuk ve sert ortamından ne kadar da farklıydı. Nefes alması kolaylaştı.

Cole elini onun sırtında gezdirdi. "Devam edebilir miyiz?" "Evet," diye cevap verdi, daha fazlasını görmek ve deneyimlemek istiyordu.

Onu çok iyi tanıdığından, birkaç dakika ayakta durmasına, her şeye bakmasına ve sakinleşmesine izin verdi. "Hazır olduğunda masaya yüzüstü yatabilirsin. Sadece hazır olduğunda. Acele etmene gerek yok."

Onu asla çok hızlı zorlamazdı. Yeni deneyimlere kendi hızında yaklaşmasına izin vermek, onun yanında ne kadar güvende olduğunu kanıtlıyordu. Bu, sahneye devam etme isteğini daha da artırdı.

Masanın üzerine çıkmak için hareket etti ve Cole'un arkasında durması uzun sürmedi. Vücudunu sıcak havlularla örttü ve etrafına yastıklar yerleştirerek rahat ettiğinden emin oldu. Tepeden yumuşak bir müzik çalıyordu. Abby ve Nathaniel'in sahnesini görmek bile onu buna hazırlamamıştı.

Çok nazikçe, ellerini kadının omuzlarına koydu. "Hâlâ iyi misin?"

"Evet, efendim."

"Nefes al," dedi.

İtaat etti, derin nefes aldı.

"Nefes verin."

Nefes alış verişini onunkiyile eşleştirdi ve hareketsiz olmanın ve birlikte uyum içinde nefes almanın yoğunluğu onu hayrete düşürdü. Tek yaptıkları şey olan o birkaç

dakika boyunca zaman yavaşladı.

Nefes al. Elleri kadının omuzlarında duruyordu. Hiçbir şey yapmıyordu. Dokunuşuyla onun yanında kaldığını kanıtlıyordu.

Elleri battaniyenin altına kaydı ve nazik dokunuşlarla kaslarına masaj yaptı. Adamın battaniyeleri ne zaman kaldırdığının farkında değildi, sadece bir noktada battaniyelerin yok olduğunu biliyordu. Adam sırtındaki gerginliği yatıştırıcı bir dokunuşla gidererek kadının çevresindeki mutluluğa dalmasını sağladı.

Masaj, adamın parmaklarının omurgası boyunca yağmur damlaları gibi dans etmesine dönüştüğünde zevkle mırıldandı. Yağmur damlaları genişledi, sırtının genişliği boyunca ilerledi. Değişip başka bir yöne gidiyorlardı, yollarını tahmin etmeye çalıştı ve başarısız oldu. Pes etti ve kendini bıraktı.

"Evet," dedi onun üzerinde ve yağmur daha da şiddetlendi. Onu masanın sıcaklığına ve yumuşaklığına gömdü. Yağmurun ne kadar iyi hissettirdiğini öğrenmenin mutluluğuyla iç çekti. Yağmur bir şarkıya, o da adamın çaldığı piyanoya dönüşene kadar tekrar tekrar.

Yine de yükseldi çünkü şarkısı uçmasına izin veriyordu. Daha yükseğe çıktı ve yanıldığını fark etti. O onun piyanosu değil, şarkısıydı. Gerçek, bir hisler kakofonisi içinde ona çarptı. Beklenmedik bir zevk tüm vücudunu sarmış, onu tahrik olmuş ve muhtaç bir halde bırakmıştı.

"Yeşil," diye yalvardı, daha fazlasını istiyordu.

Tekrar ve tekrar geldi, dalga dalga özlem dalgası getirdi. Onu yakalamak için kalçalarını kaldırdı, ama ondan kaçtı.

"Lütfen." Almak zorundaydı. "Yeşil. Yeşil." Her şey durdu.

Sessizlik.

Yanlış bir şey mi yapmış ya da söylemişti? "Lütfen," diye fısıldadı. "Lütfen."

Son bir kez daha geldi ve o güne kadar yaşadığı en güçlü orgazm vücudunu sarsarken çığlık attı.

AŞAMA AŞAMA UYANDI.

Önce onun kollarının rahatlığı. Gülümsedi ve daha da sokuldu. Onun sıcak kıkırdaması ikincisiydi. Dudaklarının tadı, üçüncü.

"Söyle bana," dedi alay ederek. "Düşündüğün kadar korkunç ve berbat mıydı?"

"Tabii ki hayır," dedi ve ona o kendini beğenmiş ben sana demiştim sırtışını takındı, ukala, piç kurusu. "O sahne sırasında bir kez bile baston kullandığına inanmıyorum."

"Bilmiyor musun?"

"Hayır, efendim."

"Seni yeşil çığlıklar attıran ve sonra neredeyse gözlerimi yaşartacak kadar sert boşalmanı sağlayan şey nedir sence?"

O bir baston muydu? "Sihirli Dom aletleri mi?"

O kadar çok güldü ki yatağı salladı. "Evet, bununla devam edeceğiz. Sihirli bir Dom aletiydi."

Onun kollarında kıpırdandı ve gülümsedi. "Sanırım diğer sihirli Dom aletiniz kıskanıyor. Ona bir öpücük versem iyi olacak."

Onun ölümüyle ilgili bir şeyler mırıldandı ama onu durdurmadı. O sırada aklına gelen düşünce

Cole'un pantolonunu indirdiğinde, Cole'la zor zamanlar geçirmekten korkacak hiçbir şeyi yoktu. Onlar sadece iyi zamanları daha iyi hale getiriyordu.

EPILOGUE: COLE

COLE JOHNSON'IN KİŞİSEL GÜNLÜĞÜNDEN

Düğün günümüzde havanın nasıl olduğunu hatırlamıyorum. Bundan bahsetmemin tek nedeni, Sasha'nın büyük etkinliğimizden önceki günlerde yağmur yağma olasılığı konusunda endişelenmesiydi.

Hatırladığım kadarıyla yağmur yağmıştı. Ancak resimler aksini kanıtlıyor.

Ne olursa olsun, ben de yemeği hatırlamıyorum. Müziği ya da çiçekleri de.

Hayır, düğün günümüzü hatırladığımda aklıma gelen tek şey Sasha'm oluyor.

Kilisenin ön tarafında duruyorum, arka kapılar açılıyor, o içeri giriyor ve bana doğru yürüyor. İlk başta mutlu gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdığı için onu göremiyorum. Ama yaklaştıkça, onun ışıltılı gülümsemesini görüyorum. Ondan yayılan neşe ve mutluluk kilisedeki herkese dokunuyor. Ve bana olan sevgisi beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor.

Gelinliğini bir günde bulmuştu. Julie ona kızgın olduğunu söyledi ama Sasha aramaya devam etmesine gerek olmadığı konusunda ısrar etti. Bana söylediklerinde güldüm. Benim kadınımla ne istediğini biliyorsa, ne istediğini de bilir.

Saçma batıl inançlar yüzünden gelinliği göremedim. İlk bakışım, geleceğim beni karşılamak için koridorda yürürken etrafım arkadaşlarım ve ailemle çevriliyken gerçekleşti. Eminim yüzümdeki kocaman sırtışı görüp aşk acısı çeken bir piç olduğumu fark etmişlerdir ama umurumda değil. O gelmiş geçmiş en çarpıcı kadın. Ve o benim.

Yanıma geliyor ve onu ilk gördüğüm andaki görüntüsüyle neredeyse çarpılıyorum. Yanımdaki kadınla ne büyük bir tezat. Sasha o zamanlar korkak ve utangaç yaşıyordu. Korkuyordu. Çekingendi. Ve kendi içinde bir kabuğa gömülmüş, kimsenin içeri girmesine izin vermiyordu. Yanımdaki kadın ise vahşi. Güçlü ve ona her baktığımda içimde bir şeyleri ateşleyen bir tutkuyla derinden seviyor.

O inanılmaz biri. Ve o benim.

Törenimiz geleneksel, ancak o yakasını takıyor ve yemininde 'itaat et' ifadesi yer alıyor. Kendi yeminimi ederken ve din adamının ardından beni ona bağlayan sözleri tekrarlarlarken hayretler içinde kalıyorum. Kendimi kötü hissediyorum çünkü bu anlaşmanın çürük tarafını o alıyor. O aldırıyor. Beni tüm hatalarım, başarısızlıklarım ve eksikliklerimle seviyor. O benim meleğim, kurtuluşum ve sonsuza dek benim.

Düğün günümüzde henüz sırtına dövme yaptırmamıştı. Hâlâ mükemmel görüntüyü arıyoruz. Ancak hiç şüpheniz olmasın, o benim. Ben de onunum. Ve aramıza kimse giremeyecek. Asla.

İlişkimize güveniyorum ve kendime güveniyorum, çünkü artık birbirimizden sakladığımız hiçbir sır, gizli bir geçmiş, paylaşılmamış utanç verici anılar olmadığını biliyorum. Birbirimizin en iyi ve en kötü yanlarını gördük ve hâlâ birlikteyiz. O benim kayam. Kalem. Benim sığınağım.

Düğün gecemizde, artık uykudan kaçamadığında, uyanık kalıyorum ve kollarımda uyurken onu izliyorum. Nefes alışını, göğsünün basit hareketlerini, göz kapaklarının nazikçe çırpınısını ve uykusunda bile takındığı tatlı gülümsemeyi izliyorum. Ben bu kadına layık değilim. Benim karıma.

Ama her gün olmaya çalışıyorum.

AKNOWLEDGMENTS

Elle, beni çok etkiledin. Cidden, sen olmasaydın bu hikaye olmazdı. Üç ya da dört yıl önce konuştuğumuz şeylere yakın olmadığını biliyorum (OMG, o kadar uzun zaman oldu mu) ama Cole'un nasıl olduğunu biliyorsun...

Bay Sue Me, diğer her şeyi sallıyorsunuz.

Abby'nin Cole ile ilk konuşmasının ayrıntılarını görmek isteyen okurlar için, bu bölüm SERGİCİ'nin ilk bölümünde yer alıyor. O bölümü yazarken, Hindistan'da olanların USTA'da tartışılacağını varsayıyordum.

Hem Cole hem de Sasha beni veto etti.

ABOUT THE AUTHOR

NEW YORK TIMES/USA TODAY ÇOK SATAN YAZAR

Fen bilimleri bölümünden mezun olmasına rağmen, Tara yazmaktan başka bir şey yaparak asla mutlu olamayacağını biliyordu. Özellikle de aşk hikayeleri yazarak.

Açık saçık bir BDSM hikayesiyle başladı ve bunun yaratacağı beklenmedik etkiye tam olarak hazır olmadığını fark etti. Yine de devam etti ve İtaatkâr Serisi romanları hem New York Times hem de USA Today Bestseller olmaya devam etti. Bunlardan biri olan THE MASTER, En İyi Erotik Romans dalında 2017 RITA finalisti oldu.

Şimdi kendi programında yazma ve yayınlama özgürlüğü tanıyan yeni çağdaş romanslara odaklanıyor.

www.tarasueme.com

ALSOBYTARASUEME

İTAATKÂR SERİSİ:

İtaatkar

Dominant Eğitim

Dağ Evi*

Ateşin Baştan

Çıkardığı

Ayartma Yaka

Teşhirci Usta

Maruz Kalma

Sahiplenme*

Flört Akıl

Hocasının

Eşleşmesi

RAF AKADEMİSİ SERİSİ:

Usta Profesör Müdür

ULUSLARARASI LİSANS:

Amerikalı Pislik

DİĞER:

Her Last Hello

The Date Dare

TARA THOMAS OLARAK YAZIYORUM:

Parçalanmış Korku*

Gizli Kader*
Çarpık Son*
En Karanlık
Gece Ölümcül
Sır
Kırık Sözler

*eNovella

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.